Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

DNA - S-A INSPIRAT DIN DIRECTIVA STALINISTĂ NCVD 13 pag

ZIAR ANTI-SISTEM

SCRISOARE DESCHISĂ CURȚII CONSTITUȚIONALE A ROMÂNIEI – DUMNEZEUL NAȚIUNII ROMÂNE 6 pag

REFLECTOR argeșean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAȚII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOȚILĂ** ● Anul XII - **Nr. 327** - 20 pagini - tiraj 1.000-5.000 ex. ● **17-31 iulie 2016** ● 2,5 lei ●

„Art. 1 din Constituție: România este stat național, suveran şi independent, unitar şi indivizibil"

CAMERA PRELIMINARĂ „LOCUL UNDE SE ÎNMORMÂNTEAZĂ MARILE INFRACȚIUNI DE CĂTRE JUDECĂTORI" 2 pag

ORTODOXIA ROMÂNĂ, SPRE DIVIZARE – ÎNCOTRO? 17 pag

EDITORIAL

PRIN CHEMAREA LA DNA A MITROPOLITULUI ARDEALULUI- S-A DAT O LOVITURĂ MORTALĂ CELOR 2000 DE ANI DE ORTODOXIE ROMÂNEASCĂ

În sfârşit a apărut „anticrist" în România

Recent, în istoria României care este o țară 80% ortodoxă, s-a întâmplat cel mai grav caz prin care un procuror, în dispreț față de instituția fundamentală a statului român reprezentată de religia ortodoxă, l-a chemat pe Înalt Preasfințitul Mitropolit al Ardealului, îmbrăcat în uniforma religioasă, să dea o declarație la sediul DNA. Aceasta în condițiile în care preasfinția sa reprezintă instituția bisericii ortodoxe române care este „autocefală", adică se autoconduce după percepte religioase care niciodată în istoria milenară a statului român de la Burebista până la Iohannis, nu a îndrăznit să provoace asemena „schizmă" între stat şi biserica ortodoxă. Sigur, dacă sfinția sa ar fi provocat o faptă penală gravă de omor, poate ar fi existat un mic temei să poată fi chemat în fața justiției pământene. Numai că, deasupra tuturor instituțiilor, tuturor statelor de pe glob, se află o instituție divină, pe care toate statele o respectă, aceasta fiind biserica statului respectiv, indiferent de confesiune. Numai la noi, la români nu există respect față de instituția bisericii ortodoxe, care se bucură din partea cetățenilor de cel mai mare respect şi încredere, chiar înaintea armatei naționale. Atunci, ne punem întrebarea, cum de şi-a permis un procuror chiar dacă face parte din DNA, să-l cheme şi să-l ancheteze, chiar în calitate de martor, pe un mitropolit, a cărui identitate se identifică cu sufletul națiunii române. Oare cineva din vest doreşte să dea o lovitură mortală şi definitivă ultimei instituții pe care poporul român are încrederea cea mai mare, reprezentată de biserica ortodoxă? Tot aşa de adevărat este că religiile din vest, în prezent promovează un atac tot mai puternic împotriva religieie ortodoxe care începe în est cu Serbia, Macedonia, Grecia, Bulgaria şi se termină cu România şi Rusia. Oare în prezent se doreşte chiar o cortină de fier a vestului împotriva religiei ortodoxe din estul Europei? De aceea, credem că prin această lipsă de respect a unui procuror față de religia ortodoxă, reprezintă un atac puternic împotriva existenței spirituale şi tradiționale a poporului român. Ştire de ultimă oră, aduce la cunoştință credincioşilor că mitropolitului Laurențiu Streja i-au fost luate de către jandarmul de la DNA, crucea şi însemnele puterii dumnezeieşti pe care o emană funcția de mitropolit în statul român. Dacă totuți procurorul avea minim de decență, putea să se ducă acolo să ia o declarație sau un punct de vedere, la domnia sa în birou, pentru că acolo, în locul unde trăieşte şi munceşte mitropolitul îl reprezintă pe Dumnezeu şi nu în biroul procurorului de caz. Ne punem întrebarea, oare procurorului de caz, în conşiința sa nu-i este frică că Dumnezeu, „spiritul" îl va pedepsi pe el şi familia sa pentru umilința la care a fost supus un reprezentant al lui Dumnezeu pe Pământ? Mai facem mențiunea că, preoții de la Episcop în sus, până la patriarh, prin viața lor monahală, se află în permanență, zi şi noapte, ca la închisoare, datorită restricțiilor şi canoanelor mai grele decât într-o puşcărie actuală. Dar vom discuta detaliat acest caz, într-un număr viitor.

DUMITRU CĂRCENI

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49 26 22 38 48 10 45

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

CAMERA PRELIMINARĂ „LOCUL UNDE SE ÎNMORMÂNTEAZĂ MARILE INFRACŢIUNI DE CĂTRE JUDECĂTORI"

La art.342 Cod procedură penală, se precizează clar, „obiectul procedurii în Camera preliminară". Acest obiect al Camerei preliminare este de verificare după trimiterea în judecată a competenţei şi a legalităţii sesizării isntanţei, precum şi verificarea legalităţii administrării probelor şi a efectuării actelor de urmărire penală. Cu alte cuvinte, judecătorul de cameră preliminară nu judecă fondul sesizării sau plângerii penale. El se pronunţă doar asupra legalităţii actelor aflate la dosar. În aceste condiţii, ne este greu să înţelegem modul în care procurorul şef Nicorina Magraon de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş, împreună cu judecătoarele Alina Pavelescu de la Judecătoria Curtea de Argeş şi mai departe judecătoarea Teodora Sorescu de la Curtea de Apel Piteşti, au reuşit să îngroape o câteva fraude certe şi constatate de primii procurori chiar în cuprinsul ordonanţei nr. 116/II/2015. Aceasta în condiţiile în care, la art.341 CPP se precizează probabil destul de ambiguu, lăsând loc la competenţa intelectuală a judecătorului, pronunţarea unei hotărâri. Acest lucru s-a întâmplat în Argeş, de la Parchetul Judecătoriei Curtea de Argeş la instanţa Judecătoriei, sărind peste Tribunal, ajungând direct la Curtea de Apel, printr-o împrejurare stăruitoare. Aceasta în condiţiile în care, la art.103 CPP, pe care procurorul Nicorina Magraon îl incriminează, dar îi dă un alt înţeles în ordonanţă. În art. 103 – Aprecierea probelor, „Probele nu au o valoare dinainte stabilite prin lege şi sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare, în urma evaluării tururor probelor administrate în cauză". Cu alte cuvinte, Noul CPP, lasă la discreţia „intelectului şi pregătirii profesionale" atât a judecătorului cât şi a poliţistului, modul de interpretare a probelor. Ne punem întrebarea dacă acest lucru nu dă naştere la „evaluarea mafiotică a unor fapte penale". Acest lucru s-a întâmplat cu inspectorul de la Poliţia Judiciară Curtea de Argeş, doamna Miu Georgeta Loredana, care a interpretat după mintea domniei sale, o faptă certă privind distrugerea patrimoniului Liceului Agricol Curtea de Argeş, în decursul a cca. 20 de ani. După ce judecătoarea Pavelescu a apreciat ordonanţa 116 în care se face o trecere în revistă a marilor fraude existente în Argeş, precum: distrugerea liniei ferate Piteşti-Curtea de Argeş, fraudarea fostei Întreprinderi Foresta Curtea de Argeş, în care un oarecare Vişoiu, în mod fraudulos a depus cca. 5 mld. lei vechi în contul unor conducători de la Întreprinderea Foresta, pentru a deveni acţionar principal, împreună cu acţionarul actual de la SC FORESTA, dându-le câte 1 mld. lei vechi a 5 decidenţi pentru ca apoi aceştia să-i dea banii înapoi societăţii domnului Vişoiu. Tot doamna procuror Nicorina Magraon precizează în constatare, că pe rol se află la DNA Piteşti, un dosar penal din 2013 cu privire la distrugerea fostului Complex de creşterea taurinelor din Bascov. Cu toate acestea, Parchetul şi judecătorii se fac că au „orbul găinilor", deşi aveau plângere penală conform art. 292 făcută prin denunţ, dar şi precizarea expresă cu privire la prevederile art. 292 – Sesizarea din oficiu, pe care, de la poliţist la procuror şi judecătorul de cameră preliminară, nu au ţinut cont, dând tradiţionalul NUP, prin care se acoperă unele infracţiuni certe privind devalizarea unor obiective economice ale statului. Aceasta în condiţiile în care DNA se ocupă foarte opulent doar de unele fapte de abuz în serviciu a unor decidenţi politici, începând cu Guvernul, până la ultima primărie. Mai mult decât atât, considerăm că este necesar ca în lumina deciziilor Curţii Constituţionale, CSM şi Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie care are obligaţia conform art.126 să se autosesizeze cu privire la aceste fapte penale pe care acum, din nou le aducem la cunoştinţă publică, inclusiv domnului preşedinte Klaus Iohannis, care este foarte preocupat doar de condamnare adversarilor săi politici şi nu de respectarea legii, conform atribuţiunilor prevăzute la art.80. oare mai este necesar să-i amintim domnului preşedinte că domnia sa „preşedintele veghează la respectarea Constituţiei şi la buna funcţionare a autorităţilor publice". În completare, noi i-am aminti prin consilierii domniei sale, că a avut la cunoştinţă aceste infracţiuni la fel ca şi fostul preşedinte Traian Băsescu. Dar şi dumnealui şi domnul preşedinte Iohannis, procedează precum „popularul românesc, batista pe ţambal să nu facă zgomot". Frauda sesizată public de ziarul Reflector Argeşean depăşeşte cu mult câteva miliarde doar într-un singur judeţ.

Iar Înalta Curte de Casaţie tace

Deşi, de 2 ori pe lună, atât ICCJ cât şi Preşedinţia şi CSM primesc ziarul gratuit, informându-i despre aceste fapte, niciodată în ultimii 2-3 ani, nu am primit răspunsuri pertinente. Pe timpul lui Traian Băsescu ne mai trimitea consilierul prezidenţial Pişcoci adresă prin care ne informa că sesizarea şi deunţurile noastre au fost trimise la organele competente, respectiv: ICCJ, CSM, DNA şi Parchetul Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie. Numai că, aceste instituţii au înmormântat dovezile, iar fosta preşedintă a ICCJ s-a pensionat, ajungând mare judecător la Curtea Constituţională. Nu ştiu ce va judeca doamna preşedintă Lidia Stanciu, propusă de mentorul său la CCR, domnul preşedinte Iohannis. Credem că dacă ar avea puţină moralitate profesională, în interiorul celor 9 judecători, să-şi facă o puternică analiză privind activitatea desfăşurată la ICCJ, şi să procedeze conform proverbului românesc şi nu nemţesc, „lăsaţine în pace, doamnă", pentru că, mai sunt şi alţi mulţi mari specialişti în justiţia românească care zac neântrebaţi la catedrele de la Facultatea de Drept Bucureşti şi nu la facultăţile de drept ale Universităţilor particulare unde putem spune fără să greşim, că acestea scot viitorii jurişti pe bandă, fără o pregătire corespunzătoare. Spunem acest lucur, pentru că la aceste facultăţi lectorii sunt angajaţi cu funcţii de răspundere la marile primării municipale, la consilii judeţene şi chiar la unii avocaţi de multe ori depăşiţi intelectual. În aceste condiţii, nu ne mai punem întrebarea de ce ICCJ tace, iar unii judecători dau soluţii trăznite sau soluţii acoperitoare ale unor mari fraude, cum de altfel s-a întâmplat în cele ce va urma în continuarea materialului. De aceea, aşteptăm, cum de altfel am aşteptat din 2008 să primim o comunicare cu privire la persoanele care se fac vinovate de distrugerea căii ferate Vâlcele-Rm. Vâlcea, unde statul în 2008 a cheltuit din buget peste 300 mil. dolari, aceştia ajungând în visteria firmei italiene SECOL. Şi toată lumea tace. De la Vlădică preşedintele României, la CSM unde se află printre altele, doi reprezentanţi ai societăţii civile, ministrul justiţiei împreună cu preşedintele ICCJ şi noul procuror general al României. Ne întrebăm de ce aceştia tac? În condiţiile în care economia românească este devalizată şi la discreţia conducerii de la Bruxelles, ai căror decidenţi au interesul statelor pe care le reprezintă şi nu interesele României. Poate că ar trebui ca domnii judecători de la toate instanţele, domnii procurori de la vlădică procurorul general şi până la procurorul stagiar de oraş sau municipiu, să înceapă un program de "reciclare profesională" coordonat de CSM, şi nu de ICCJ. Pentru ca cetăţenii să vadă şi mai precis să simtă că în justiţia românească se întâmplă un miracol al respectării legii în spiritul şi litera ei şi nu aşa cum greşit se precizează la art. 103 "aprecierea probelor"-sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare. Păi ori legea se aplică în spiritul şi litera ei, sau la libera apreciere a unor judecători procurori sau anchetatori care unii dintre ei s-au dus la facultate doar la examene, iar unele dintre ele le-au mai şi plătit, aşa cum mijloacele media ne atenţionează destul de frecvent. Cele spuse mai sus, cred că ar trebui să fie un îndreptar asupra percepţiei publice asupra justiţiei şi a orhanelor de cecetare penală reprezentate de Parchet. Aceasta în condiţiile în care, tot mai frecvent, în România se vehiculează ideea că România este condusă de procurori şi nu de organele prevăzute în Constituţie. În aceste condiţii, credem că judecătorii Curţii Constituţionale trebuie să se implice fără teamă, adoptând hotărâri dure chiar împotriva procurorilor şi judecătorilor, aşa cum s-a întâmplat în hotărârea privind abuzul în serviciu. Aceasta opreşte împotriva voinţei doamnei procuror Kovesi, abuzurile grave făcute de majoritatea procurorilor DNA. Se pare că doamna procuror general trăieşte în altă lume apusă în timpul dictaturii staliniste. În acest sens, i-am sugera cu respectul cuvenit, să citească cu atenţie Directiva NCVD din anul 1947 în care se primeau "indicaţii preţioase" din partea Moscovei. Acum în prezent, Directivele aproape identice vin de la Bruxelles. Drept urmare, în cursul acestul număr al ziarului, vom publica Directiva NCVD din 1947.

ORDONANŢĂ - 23.06.2015

Nr. 116/II/2/2015

Nicorina MAGRAON - prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş, judeţul Argeş;

Examinând plângerea formulată de S.C. Group Media Star Market S.R.L. Piteşti - Ziarul „Reflector Argeşean" împotriva ordonanţei nr. 979/P/2014 din 04.05.2015 a procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş, judeţul Argeş;

CONSTAT:

S.C. Group Media Star Market S.R.L. Piteşti - Ziarul „Reflector Argeşean", s-a adresat Direcţiei Naţionale Anticorupţie - Serviciul Teritorial Piteşti arătând că această publicaţie a efectuat mai multe anchete jurnalistice referitoare la distrugerea fostului Compex pentru creşterea taurinelor din comuna Bascov, satul

Schiau, judeţul Argeş, distrugerea liniei ferate Piteşti -Curtea de Argeş şi a mijloacelor de semnalizare din gările Merişani, Băiculeşti, Curtea de Argeş şi Vâlcele, dar şi cu privire la fraudarea fostei întreprinderi Foresta Curtea de Argeş. Faţă de aceste anchete jurnalistice petentul a solicitat efectuarea unor cercetări preliminare, astfel încât obiectivele mai sus menţionate să fie restituite Statului Român. Pe rolul Direcţiei Naţionale Anticorupţie - Serviciul Teritorial Piteşti se află în curs de soluţionare dosarul penal nr. 181/P/2013 în care se efectuează cercetări sub aspectul infracţiunii prevăzută şi pedepsită de art. 132 din Legea 78/2000 raportat la art. 297 alin.l Cod penal, în ceea ce priveşte distrugerea fostului Compex pentru creşterea taurinelor din comuna Bascov, satul Schiau, judeţul Argeş. Pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş se află în curs de cercetare dosarul penal nr. 1428/P/2013 referitor la distrugerea liniei ferate Piteşti -Curtea de Argeş şi a mijloacelor de semnalizare din gările Merişani, Băiculeşti, Curtea de Argeş şi Vâlcele. Prin rezoluţia nr. 222/P/2010 din 10.12.2012 a Direcţiei Naţionale Anticorupţie - Secţia de Combatere a Infracţiunilor Conexe Infracţiunilor de Corupţie s-a dispus neînceperea urmăririi penale sub aspectul infracţiunii prevăzută şi pedepsită de art. 132 din Legea 78/2000 raportat la art. 248-2481 Cod penal faţă de funcţionarii din cadrul Ministerul Transporturilor, iar prin rezoluţia nr. 659/P/2009 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Piteşti s-a dispus neînceperea urmăririi penale cu privire la faptele penale săvârşite în legătură cu calea ferată Vâlcele - Râmnicu Vâlcea. Pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş s-a constituit dosarul penal 1462/P/2007 referitor la fraudarea intereselor fostei întreprinderi Foresta Curtea de Argeş şi la privatizarea acesteia. Din conţinutul publicaţiei Reflector Argeşean nr. 277/4-18.03.2014 reiese că acest ziar a efectuat o anchetă privind modul în care primarii municipiului Curtea de Argeş au contribuit la reducerea patrimoniului Liceului Agricol Curtea de Argeş, respectiv a suprafeţei agricole a fermei acestuia, de la 277 ha deţinute în anul 1990, la 18 ha deţinute în prezent, ca urmare a împroprietăririi unor persoane şi firme , pe care publicaţia le apreciază ca fiind ilegale. Faţă de cele mai sus menţionate, prin referatul nr.253/VIII-l/2014 din 9.05.2014 al Direcţiei Naţionale Anticorupţie - Serviciul Teritorial Piteşti s-a dispus respingerea plângerii formulată de S.C. Group Media Star Market S.R.L. Piteşti -Ziarul „Reflector Argeşean” deoarece nu priveşte fapte noi de competenţa DNA, însă cotidianul nr.277/2014 a fost înaintat Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş , împreună cu o copie a referatului în vederea verificării aspectelor semnalate cu privire la diminuarea patrimoniului Liceului Agricol din Curtea de Argeş. Dosarul a fost înregistrat pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş sub nr. 979/P/2014, efectuându-se cercetări sub aspectul infracţiunilor prevăzute de art. 297 Cod penal şi art. 320-322 Cod penal. Prin ordonanţa nr. 979/P/2014 din 04.05.2015 a procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş, în baza art. 315 alin. 1 lit. b Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus clasarea cauzei privind plângerea formulată de S.C. Group Media Star Market SRL Piteşti - Ziarul „Reflector Argeşean" sub aspectul infracţiunilor prevăzute şi pedepsite de art. 248 din Codul penal anterior şi art. 288-291 din Codul penal anterior « întrucât s-a împlinit termenul de prescripţie a răspunderii penale. În temeiul art. 315 alin. 5 Cod procedură penală, procurorul de caz şi-a însuşit argumentele prezentate în referatul organului de cercetare al poliţiei judiciare din cadrul I.P.J. Argeş, Serviciul de Investigare a Criminalităţii Economice. Prin referatul din 22.04.2015 al organului de cercetare penală al poliţiei judiciare din cadrul I.P.J. Argeş - Serviciul de Investigare a Criminalităţii Economice, în baza art. 315 alin.l lit. b Cod procedură penală raportat la art. 16 alin.l lit. f Cod procedură penală s-a propus clasarea cauzei penale întrucât a intervenit prescripţia răspunderii penale, având în vedere că faptele reclamate s-au derutat în perioada anilor 1990-2007. În motivarea referatului s-a reţinut că, unitatea şcolară a luat fiinţă în anul 1920, atribuindu-i-se suprafaţa totală de 775, 99 ha teren , conform procesului verbal şi a schiţei întocmite la data de 30.03.1920. În anii 1945-1946 unitatea şcolară deţinea doar suprafaţa de 74,16 ha conform planului de cultură aprobat sub nr. 351907/1946. Prin Ordinul nr. 140/25.06.1968 al Institutului Central de Cercetări Agricole, patrimoniul unităţii şcolare a fost predat I.A.S. Curtea de Argeş. În anul 1977, odată cu preluarea patrimoniului de către Centrala de Legume şi Fructe Bucureşti, unităţii şcolare i-a fost atribuită suprafaţa de 53,35 ha teren agricol în punctul Noapteş, pe fostul teren al CAP Curtea de Argeş. În şedinţa din 23.12.1993, Comisia judeţeană de fond funciar Argeş a fost de acord cu preluarea suprafeţei de 33 ha din administrarea liceului în administrarea Comisiei locale de fond funciar Curtea de Argeş. Prin procesul verbal din 4.05.1994 s-au identificat pentru preluare 20 ha teren în punctul Noapteş şi 13 ha teren în punctul „Lot SMA”, Comisia locală de fond funciar preluând efectiv suprafaţa de 33 ha teren. Terenul aferent fermei didactice din punctul Noapteş, aflat în administrarea Grupului Şcolar Agricol „Constantin Dobrescu Argeş” a fost înscris în Inventarul public al municipiului Curtea de Argeş în 1999, în baza Hotărârii Consiliului Local Curtea de Argeş nr. 71/28.10.1999, atestat prin Hotărârea Guvernului României nr.477/16.05.2002. Prin Hotărârea nr. 6/9.03.2007 a Comisiei locale de fond funciar Curtea de Argeş, s-a aprobat propunerea de validarea a dreptului de proprietate asupra unor terenuri agricole şi forestiere, printre care s-a aprobat propunerea de validare a 24 persoane, foşti proprietari sau moştenitori care au solicitat reconstituirea dreptului de proprietate în suprafaţă totală de 18,26 ha. Prin Hotărârea Comisiei Judeţene Argeş pentru stabilirea dreptului de proprietate nr. 301/05.07.2007 s-a validat propunerea Comisiei pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor agricole şi forestiere Curtea de Argeş, inclusiv pentru cele 18,26 ha poziţionate în ferma Noapteş a Liceului Agricol, suprafaţă ce a fost scăzută din inventarul domeniului public prin Hotărârea nr. 11/2010 a Consiliului Local al municipiului Curtea de Argeş. Predarea suprafeţei de 18,26 ha de către Grupul Şcolar Agricol Constantin Dobrescu Argeş şi Comisia locală de fond funciar Curtea de Argeş s-a efectuat conform procesului verbal nr. 17520/2.11.2007. După validarea propunerii de reconstituire a dreptului de proprietate pentru suprafaţa de 18,26 ha aparţinând Grupului Şcolar Agricol Constantin Dobrescu Argeş s-a procedat la punerea în posesie a proprietarilor. Conform adresei nr. 4704/11.12.2014 emisă de Primăria comunei Valea Iaşului, Comisia locală de fond funciar a procedat la punerea în posesie a unor persoane fizice şi juridice conform Legii nr. 18/1991 pe suprafeţe de teren ce făceau parte din patrimoniul Liceului Agricol Curtea de Argeş, punerea în posesie facându-se în anii 1994, 1997, 1998 în baza procesului verbal de predare-primire nr.675/18.07.1993 încheiat între Liceul Agricol Curtea de Argeş şi Primăria comunei Valea Iaşului. Conform art. 153 Cod penal, prescripţia înlătură răspunderea penală, iar potrivit art. 154 lit. d Cod procedură penală, termenul de prescripţie a răspunderii penale este de 5 ani când legea prevede pentru infracţiunea săvârşită pedeapsa închisorii mai mare de 1 an, dar care nu depăşeşte 5 ani. Astfel, se constată că, în speţă a intervenit prescripţia răspunderii penale, întrucât faptele reclamate s-au desfăşurat în perioada 1990-2007 , fiind prescrise la data formulării plângerii. La data de 8.05.2015, petentei S.C. GROUP MEDIA STAR MARKET S.R.L. PITEŞTI - Ziarul „Reflector Argeşean” i s-a comunicat un exemplar al ordonanţei nr.979/P/2014 din 04.05.2015 a procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş, semnând personal de primirea acesteia. La data de 4.06.2015, a fost primită plângerea formulată de petenta S.C. GROUP MEDIA STAR MARKET S.R.L. PITEŞTI - Ziarul „Reflector Argeşean” împotriva ordonanţei nr. 979/P/2014 din 04.05.2015 a procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş, pe care a depus-o la Oficiul Poştal Piteşti la data de 2.06.2015. Prin urmare plângerea este tardiv formulată, după împlinirea termenului de 20 de zile de la comunicarea soluţiei dispusă de procurorul de caz. În acord cu dispoziţiile art. 269 alin.2 Cod procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se socoteşte ziua de la care începe să curgă termenul, dar nici ziua în care acesta se împlineşte. În concluzie, în speţă, la calcularea termenului procedural de 20 de zile, se porneşte din ziua de 9.05.2015, ultima zi legală de depunere a plângerii fiind 29.05.2015 şi nicidecum 2.06.2015. Termenul de 20 zile este un termen imperativ, peremptoriu în care trebuie exercitat un drept procesual sau îndeplinite anumite acte procesuale sau procedurale sub sancţiunea decăderii ori a anulării actului. Actul efectuat după împlinirea unui termen imperativ este tardiv. În eventualitatea în care plângerea ar fi fost formulată în termenul legal, se constată că ea este neîntemeiată. Plângerea formulată este neîntemeiată întrucât din coroborarea tuturor mijloacelor de probă administrate în prezenta cauză, în acord cu dispoziţiile art. 103 Cod procedură penală se poate concluziona în sensul că s-a împlinit termenul de prescripţie al răspunderii penale. Probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege şi sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare. În luarea deciziei asupra existenţei infracţiunii şi a vinovăţiei făptuitorului, organul de urmărire penală hotărăşte motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. În cauză nu există probe şi indicii temeinice din care să rezulte suspiciunea rezonabilă că s-a săvârşit vreo faptă prevăzută de legea penală, fiind administrate toate mijloacele de probă menite să conducă la dispunerea unei soluţii legale şi temeinice. Verificarea împlinirii termenului de prescripţie este anterioară oricărui examen al fondului iar prescripţia poate fi invocată în tot cursul procesului penal, organele judiciare fiind obligate să o constate din oficiu. În speţă, în acord cu disp.art.154 alin.l lit. d Cod procedură penală se constată că s-a împlinit termenul de prescripţie a răspunderii penală pentru infracţiunile mai sus menţionate, care se calculează astfel: 2007+5 ani= 2012.

În cauză, conform art. 305 alin.l şi 2 Cod procedură penală s-a dispus începerea urmăririi penale in rem, cu privire la faptă şi nu in personant cu privire la persoană, conform art. 305 alin.3 Cod procedură penală. în acest context organul de urmărire penală sau organul de cercetare penală este obligat să-şi motiveze soluţia de clasare cu referire exclusivă la faptele cercetate şi să analizeze dacă există vreunul dintre cazurile de împiedicare a punerii în mişcare a acţiunii penale prevăzut în art. 16 alin.l Cod procedură penală. Nu există posibilitatea legală să se dispună începerea urmăririi penale direct, faţă de persoană, chiar dacă aceasta este indicată în actul de sesizare, întrucât art. 305 alin.3 Cod procedură penală statuează că indiciile rezonabile privind comiterea faptei de către o anumită persoană trebuie să rezulte din datele sau probele existente în cauză ori, potrivit art. 97 alin.2 Cod procedură penală, probele se pot obţine doar în cursul procesului penal. Persoana indicată că ar fi comis fapta pentru care s-a început urmărirea penală in rem nu are nicio calitate procesuală şi nu i se recunosc drepturi şi obligaţii în proces deoarece, împotriva sa nu s-a

formulat nicio acuzaţie oficială (în acest sens: „Noul Cod de procedură penală - Prezentare comparativă", de Corina Voicu şi colectivul, Editura Hamangiu Bucureşti, 2014, pag. 347-.348). Soluţionarea fazei de urmărire penală prin clasare este realizată de procuror, din oficiu sau la propunerea organului de cercetare penală. Propunerea organului de cercetare penală - ipoteză valabilă doar atunci când procurorul supraveghează activitatea organelor de cercetare penală în dosar - va fi realizată prin întocmirea unui referat motivat, care va cuprinde descrierea elementelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază propunerea de clasare. Lucrările cauzei, împreună cu referatul, sunt înaintate procurorului, iar acesta le va verifica şi, după caz, îşi va însuşi propunerea sau o va respinge. In ambele cazuri, procurorul se va pronunţa prin ordonanţă - în prima situaţie, va emite ordonanţa de clasare, în cea de-a doua, va emite o ordonanţă de restituire a dosarului către organul de cercetare penală, conform art.317 Cod procedură penală. Verificările efectuate de procuror, la primirea referatului cu propunerea de clasare, vizează îndeplinirea condiţiilor legale pentru a se putea dispune această soluţie. Astfel, se verifică dacă situaţia de fapt, aşa cum este descrisă în actul de sesizare (clasarea propusă ca soluţie de neurmărire) sau , aşa cum a fost stabilită pe baza datelor şi probelor strânse după începerea urmăririi penale (clasare ca soluţie de netrimitere în judecată,) se încadrează în cazul de clasare propus de organul de cercetare penală sau în alt caz prevăzut de art. 16 Cod procedură penală. Propunerea organului de cercetare penală poate fi apreciată ca integral întemeiată şi admisă în sensul dispunerii clasării. Procurorul îşi poate însuşi integral sau parţial argumentele furnizate de organul de urmărire penală în referat sau poate dispune clasarea cu alte argumente ori chiar pe un alt temei de drept decât cel invocat. în acest caz , al unor motive noi sau suplimentare, ordonanţa de clasare emisă de procuror va trebui să cuprindă motivele noi, diferite de cele invocate în referatul înaintat de organele de cercetare penală.

Dacă îşi însuşeşte integral motivele organului de cercetare penală, procurorul nu va mai fi obligat să motiveze ordonanţa de clasare, făcând trimitere doar la cuprinsul referatului. Propunerea poate fi însă apreciată ca parţial întemeiată, doar cu privire la unele fapte sau persoane , sens în care, procurorul va dispune disjungerea, dacă este posibilă, dar şi clasarea pentru unele fapte sau/şi unele persoane , iar pentru celelalte fapte şi persoane se va dispune restituirea în vederea începerii sau după caz a completării urmăririi penale. Soluţia de clasare poate fi dispusă şi atunci când, fiind considerată terminată urmărirea penală, organul de cercetare penală înaintează cauza procurorului cu un referat cuprinzând propunerea de trimitere în judecată. In această ipoteză, procurorul, în etapa de soluţionare a cauzei, dacă apreciază că au fost respectate dispoziţiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă şi se întemeiază pe probatoriul necesar şi legal administrat, dar nu este de acord cu propunerea acestuia, poate decide adoptarea unei alte soluţii, inclusiv cea de clasare -art.327 lit. b Cod procedură penală, dispunând în acest sens prin ordonanţă (în sensul celor mai sus menţionate „Noul Cod de procedură penală comentat", de Nicolae Volonciu şi colectivul, Editura Hamangiu, Bucureşti, 2014, pag. 792-795).

Procurorul de caz şi-a însuşit argumentele organului de cercetare penală care fundamentau o soluţie de clasare întemeiată pe art. 16 alin.l lit. f Cod procedură penală şi a dispus clasarea prin luarea în considerare a cazului de împiedicare a punerii în mişcare a acţiunii penale prevăzut în art. 16 alin.l lit. f Cod procedură penală. Faţă de argumentele mai sus prezentate se concluzionează în sensul că plângerea este tardiv formulată şi nefondată întrucât s-a împlinit termenul de prescripţie al răspunderii penale, ordonanţa procurorului fiind legală şi temeinică. În temeiul dispoziţiilor art.304 alin.2 Cod procedură penală, art. 339 Cod procedură penală, art. 340 Cod procedură penală şi art. 64 alin.3 din Legea nr. 304/2004;

DISPUN:

1. Respingerea plângerii formulată de petenta S.C. GROUP MEDIA STAR MARKET S.R.L. PITEŞTI - Ziarul „Reflector Argeşean" împotriva ordonanţei nr.979/P/2014 din 04.05.2015 a procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş, ca fiind tardivă/ neîntemeiată şi menţinerea ordonanţei atacată drept legală şi temeinică.

2. Petenta poate formula plângere împotriva ordonanţei nr.979/P/2014 din 04.05.2015 a procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la Judecătoria Curtea de Argeş.

3. Un exemplar al ordonanţei se comunică petentei S.C. GROUP MEDIA STAR MARKET S.R.L. PITEŞTI - Ziarul „Reflector Argeşean".

Judecătoarea Teodora Sorescu de la Camera Preliminară a Curţii de Apel Argeş – îngroapă definitiv marea infracţiune

Şedinţa Camerei de Consiliu din data de 13 iunie 2016

ÎN NUMELE LEGII DISPUNE:

În baza art. 341 alin. 6 lit. a Cod procedură penală, respinge ca nefondată, plângerea formulată de petenta SC GROUP MEDIA STAR MARKET SRL Piteşti, prin Boţilă Dumitru, împotriva Ordonanţei din data de 29 ianuarie 2016, dată în dosarul nr. 448/P/2015, emis de Parchetul de pe lângă de Apel Piteşti, menţinută prin Ordonanţa nr.34/II/2/2016 din data de 07 aprilie 2016, pronunţată de procurorul ierarhic superior.

Obligă petiţionarul la plata sumei de 100 lei cheltuieli judiciare către stat. Definitivă. Pronunţată în camera de consiliu azi, 13 iunie 2016, la Curtea de Apel Piteşti - Secţia penală şi pentru cauze cu minori şi de familie.

NOTE SCRISE

Privind dosarul nr.609/46/2016 al Curţii de Apel Piteşti

rămas în pronunţare în data de 16.06.2016

Subscrisa SC GROUP MEDIA STAR MARKET SRL, care editează ziarul Reflector Argeşean, cu sediul în Strada Târgu din Vale nr. 23, Piteşti, jud. Argeş; având CUI: 15770792, reprezentată de directorul publicaţiei Dumitru Boţilă, care în numele opiniei publice şi a societăţii civile, şi nu al său personal, prin prezenta, depune aceste note scrise, având în vedere una dintre cele mai mari pagube aduse statului român prin fraudarea celor 270 ha ale Liceului Agricol Curtea de Argeş, la care au fost părtaşi primarii nominalizaţi în plângere, pe care procurorul de caz le-a acoperit, având ca sprijin pe inspectorul de poliţie Miu Georgeta, care l-a influenţat pe procurorul de caz să propună o soluţie greşită. În aceste condiţii, solicităm admiterea plângerii noastre împotriva Ordonanţei procurorului, şi implicit tragerea la răspundere penală a inspectorului de poliţie Miu Georgeta, pentru faptele de abuz în serviciu, favorizarea infractorului, strângerea de probe doar în defavoarea statului şi în favoarea foştilor preşedinţi ai Comisiilor de Fond Funciar din municipiul Curtea de Argeş şi trimiterea cauzei spre cercetarea corectă din partea unui alt procuror tot din cadrul Parchetului Curţii de Apel Argeş –Piteşti. De asemenea, în baza puterii judecătoreşti pe care legea v-o dă, vă rugăm să ţineţi cont de prevederile următoarelor articole din Codul de procedură penală, respectiv: art.5, art. 7, art.16, art.292, art. 291 şi în consecinţă, să dispuneţi o judecată dreaptă, imparţială şi să nu ţineţi cont de rangurile pe care celelalte organe de cercetare, respectiv, Parchetul de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş, Judecătoria Curtea de Argeş, Parchetul Curţii de Apel Piteşti, ultimul tratând superficial prin ordonanţa nr.34/II/2/2016, considerând că plângerea făcută de ziar în numele societăţii civile, este „inadmisibilă". Mai mult decât atât, în dispreţ faţă de lege, în dispozitivul ordonanţei, aceasta precizează „persoană căreia prin aceste acte i s-a adus o vătămare intereselor sale legitime". Oare este posibil ca ordonanţa să nu vadă că acolo, la Curtea de Argeş, la Liceul Agricol s-a produs un furt ordinar împotriva patrimoniului statului, pentru că liceul din Curtea de Argeş este al statului român, administrat de Ministerul Învăţământului şi într-o mică proporţie, de Consiliul local Curtea de Argeş. În respectiva ordonanţă, în loc să se ocupe de stabilirea vinovăţiilor, ordonanţa face o trimitere neavenită „ci o obligaţie profesională a jurnaliştilor". În acest context, nu pot înţelege ce a dorit să spună ordonanţa. Datorită acestui lucru, am făcut la început trimitere la unele articole de care ordonanţa trebuia să ţină cont. Este inadmisibil din partea unui organ al statului român, cum este Parchetul Curţii de Apel, încât să-şi permită în mod fraudulos să precizeze „pentru aceste considerente, respectiv lipsa vătămării drepturilor şi intereselor legitime personale, petiţionarul (ziarul Reflector Argeşean)", nu avea nicio calitate de subiect pasiv al infracţiunilor reclamate în dosarul instrumentat de inspectorul de poliţie Miu Georgeta. În acest context, vă rugăm domnule preşedinte al instanţei, să ţineţi cont de prevederile art. 131 alin.1 „rolul Ministerului public", de care ordonanţa pe care noi o atacăm nu ţine cont. De asemeni, vă rugăm să constataţi reaua intenţie a ordonanţei şi apărarea infracţiunii săvârşite de inspectorul Miu Georgeta Loredana, atunci când procurorul general, cu tot respectul pe care i-l purtăm, face precizarea: „infracţiunile reclamate în dosarul instrumentat de inspectorul de poliţie aflat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş... în legătură cu distrugerea liniei de cale ferată Piteşti-Curtea de Argeş". Nu văd legătura între cele două denunţuri făcute de ziar şi acesta acoperit de Parchetul de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş, şi toate acestea în condiţiile în care la dosar se află ordonanţa nr. 979/P/2014 semnată de procurorul Teodor Duţu, care în dispreţ faţă de lege, prin această ordonanţă din 05.04.2015, dispune sec, într-o singură frază, „clasarea cauzei", iar în spatele acestei clasări se află referatul cu propunere de clasare din data de 22.04.2015, cu alte cuvinte, vă rugăm să observaţi că procurorul, prin ordonanţa 979 face trimitere în ordonanţă, la referatul inspectorului Miu Georgeta Loredana, întocmit în ziua de 22.04.2016 la Curtea de Argeş. Vă rugăm să observaţi şi să vă cruciţi, doamna preşedinte, privind neconcordanţa dintre data întocmirii referatului cu propunere de clasare care este după aproape 20 de zile când procurorul a semnat ordonanţa de clasare. Cu alte cuvinte, procurorul s-a autopropunţat cu 20 de zile înainte să aibă cunoştinţe de propunere de clasare. Acest lucru ar fi trebuit să dea de gândit şi Parchetului Curţii de Apel Piteşti, unde se aflau aceste două documente şi pe care domnul procuror aflat în instanţă, nu le-a văzut şi nu a sesizat datarea şi diferenţa dintre referatul de clasare şi ordonanţa de clasare. În aceste condiţii, vă rugăm să dispuneţi cele legale şi măsurile pe care instanţa trebuie să le ia în vederea apărării proprietăţii statului român, având în vedere prevederile Noului Cod Penal şi de Procedură Penală.

REDACŢIA

Neamţul Iohannis – distrugătorul social-democraţiei

SOCIAL DEMOCRAŢIA ROMÂNEASCĂ ÎN PERICOL?

Dreapta românească şi "dictatura Iohannistă"

Ce se întâmplă cu social democraţia în ţara noastră? Pun această întrebare puţin îngrozit de ce este pus la cale pentru soarta României şi de faptul că majoritatea poporului nu realizează. Naiba să mă ia dar parcă după nefericitul 22 decembrie 1989 (iată că am ajuns să cred că atunci a fost o greşeală, de unde la început îl consideram ca pe un miracol binefăcător) cineva sau ceva ne-a amorţit simţurile şi ne-a adormit raţiunea. Suntem, de 26 de ani, martori înfiorător de laşi şi de amorţiţi la toate măsurile care evident nu sunt pentru, ci contra interesului României în întregul ei. A venit premierul anului 1990, alogenul Petre Roman, cu două lozinci cuprinse în programul lui de guvernare: „mormanul de fiare vechi" (lansând practic acţiunile de distrugere a industriei) şi „lichidareas ceapeurilor" (care a aruncat în haos, pulverizând marile suprafeţe agrare pe care se putea dezvolta o agricultură performantă, întorcându-ne în interbelic la agricultura de subsistenţă în marea ei majoritate). Şi, de atunci, România n-a avut decât de pierdut: au descoperit toţi mahării din politica de dreapta şi din presa vândută că statul este cel mai prost administrator şi a început să se vândă tot, fără plan, fără discernământ, încât acum nu mai există nimic din ce s-a privatizat şi foarte puţini din cei care au cumpărat. În urma lor a rămas o vastă ruină ca o pecingine pe corpul unei ţări care, la data dezastrului, era foarte atrăgătoare şi căreia îi trebuiau doar câteva corecţii făcute cu dragoste şi patriotism pentru a deveni competitivă. S-a continuat, pe mâna dreptei (să nu uităm şi să ne aducem aminte de cum ţipau partidele de dreapta, cele autointitulate istorice despre „restiruţio in integro") cu retrocedări ce se continuă şi acum (la nu se mai ştie cine, cu acte de cele mai mai multe ori false, sau la unii care au mai fost odată despăgubiţi) de am ajuns ca cel puţin 40% din România să nu mai fie a României. Mai deunăzi, un adept feroce al dreptei îmi spunea cu dispreţ faţă de poporul român! că ştie sigur că un „investitor" italian care a cumpărat o mare suprafaţă de pământ din vestul ţării, a decopertat de pe cea mai mare parte a suprafeţei cumpărate 15 centimetri de strat arabil pe care l-a transportat în Italia şi apoi şi-a văzut de treaba lui pe aiurea nu în România. Răbufnise, probabil, în subconştientul său adevărul pe care de cel puţin zece ani de când suntem colegi mă tot condamnă de apucături desuete, adică de patriotism şi social democraţie, două obiceiuri de care, dacă vreau să fiu modern, integrat şi globalist trebuie musai să mă debarasez. Ei bine, rămân, în infantilismul meu, un adept al social-democraţiei, singurul curent politic care, cel puţin în mod teoretic, ar trebui să se orienteze şi către partea din societate mai defavorizată, ca să nu-i spun mai dezmoştenită de drepturi şi de bunuri, parte din societate care nu ştie să trăiască decât din muncă şi din foloasele aduse de aceasta. Şi, după 1989, singurul partid care se revendică de această sorginte este partidul social democrat care în câteva episoade din acest interval de marasm s-a dovedit demn de numele pe care şi l-a adoptat. Numai că şi aceste episoade sunt legate, din păcate, de numele celor care s-au aflat la cârma sa, cel care şi prin laşitatea celorlalţi a ştiut şi şi-a putut impune voinţa doctrinară. Eu nu cred că cei care conduc un partid social-democrat trebuie să fie, fatalmente, oameni săraci, nevoiaşi pentru ca numai aşa să poată înţelege nevoile celor în suferinţă. Nu cred asta şi din faptul că nu bogăţia sau averea crează neapărat sentimentele. Un om care este aplecat spre nevoile şi necesităţile aproapelui său, o face fie că este sărman sau că este putred de bogat. Marii filantropi n-au fost oameni săraci şi nici nababii îndrăgostiţi de arte şi care au sprijinit, până la sărăcirea lor, dezvoltarea artelor. Tocmai de aceea, nu voi considera niciodată că Adrian Năstase (ca să iau un singur exemplu şi anume pe cel mai controversat) n-a fost şi nu este un adevărat social-democrat. Din nefericire, cozile de topor au ştiut cum şi când să acţioneze pentru înlăturarea unor conducători de partid care făceau din partidul social-democrat un fanion al orientării sociale spre clasele defavorizate ale naţiunii şi înlocuirea lor cu oameni fie mai puţin cunoscuţi, fie mai uşor manevrabili. Nu aveam impresia că Ponta, spre exemplu, ar fi păutut fi un reprezentant bun al social-democraţiei. Şi totuşi a fost şi a dovedit acest lucru în perioada guvernării sale. Dar social - democraţii din partid s-au lăsat foarte uşor păcăliţi de influenţele din exteriorul partidului şi, mai ales, de cozile de topor din interior şi şi-au adus în frunte un om avid de putere, arogant şi, în acelaşi timp, extrem de vulnerabil, tocmai bun să facă jocurile ce i se dictează pentru aşi apăra libertatea proprie şi aşi împlinii marile-i vanităţi.

Liviu Dragnea- distrugătorul PSD. Social-democraţi, săriţi!

Poate niciodată până acum, sub domnia grofească a lui Liviu Dragnea, Partidul Social Democrat nu s-a aflat într-o situaţie atât de precară, ameninţat cu disoluţia atât de frecuşurile interne, cât şi de loviturile din exterior, cele mai multe date sub centură, atât de DNA, cât şi de actualul preşedinte, un tip orgolios exacerbat, rău şi răzbunător, departe de social-democraţie, departe de vecinul neajutorat. În acest trist tablou, este firească întrebarea care începe să fluture pe buzele celor mai mulţi cetăţeni: ce se întâmplă cu social-democraţia din România? Distrugerea social-democraţiei de cohorta forţelor concertate s-ar putea să nu fie neapărat o acţiune întâmplătoare, ci una dirijată de forţe interesate, pentru că fără social-democraţie distrugerea ţării prin risipirea ei este foarte mult uşurată. Ce s-a întâmplat la recentele alegeri pentru administraţia locală ar trebui să fie un semnal de alarmă pentru noi toţi. S-a semnalat, la Bucureşti, apariţia unei noi „forţe" pe eşichierul politic: Uniunea Salvaţi Bucureştiul, care de a doua zi de după scrutin şi-a declarat aderenţa naţională transformând USB-ul în USR, cu intenţia declarată de a participa la alegerile parlamentare din toamnă. Această nouă grupare se declară de dreapta, dar de o dreaptă specială, neagreînd în preajmă-i nici măcar pe „naţionalul" PNL. Şi de ce spun că dreapta USR-ului este o dreaptă specială? Pentru că, vă veţi convinge, interesele lor sunt de o cu totul altă sorginte, ei nefiind decât, şi-mi asum această afirmaţie, nişte cozi de topor antiromâneşti, cu banii lui Sörös. Ei susţin că sunt alternativa la mafia politică şi că fiind ei cei mai curaţi dintre curaţi vor face şi vor drege, dar dacă intri mai adânc în studiul structurii lor constitutive, ca ong-uri sau ca persoane, constatăm că suntem în faţa unei altfel de mafii, mafia ong-istă care este transpartinică şi transnaţională şi cu mult mai periculoasă decât tot ce a cunoscut până acum România. Se mai revendică ei ca reprezentanţi ai străzii. Dar care stradă? Aceea de după cataclismul de la nenorocita aceea de speluncă cu ifose de club, Colectiv? Încă de atunci am suspectat artificialul acelei nenorociri de masă, atât din desfăşurarea şi urletele acelor teribilişti ce populau strada, cât şi din bucuria cu care preşedintele Iohannis anunţa că a trebuit să moară oameni pentru a scăpa de Guvernul Ponta. Nu spunea nici atuuci şi nu spune nici acum ermeticul preşedinte de ce trebuia să scăpăm de Guvernul Ponta. Momentul care aproape m-a tulburat în convingerea mea de făcătură a întregii tragedii a fost acela al coborârii preşedintelui în stradă. În naivitatea mea nu credeam în implicarea acestuia în întreaga făcătură, deşi puteam să fac o legătură: un om care a avut tăria să facă negoţ cu prunci, poate fi capabil şi să ia viaţa unor tineri. Dar trezirea mea a fost rapidă, ajutat fiind în aceasta de două mişcări naive ale celor devoalaţi de ei înşişi: piaţa a încetat imediat după demisia Guvernului Ponta (deci acesta era ţelul), iar preşedintele a chemat la discuţii, pe lângă partidele politice parlamentare (o formalitate constituţională) şi societatea civilă, în care, să vezi şi să nu crezi, erau exact cei care, într-o formă sau alta, reprezentau pe cei ce se înrolaseră în acel USB, ia mai apoi, punând la spate propunerile partidelor, inclusiv pe cea a unui premier desemnat, preşedintele a băut şampanie la învestirea „guvernului său" de tehnocraţi aduşi din tenebrele străinătăţii, oameni care nu au nimic în comun cu ţara pe care au fost chemaţi să o administreze. Pe toate culoarele politicii şi canalele media, atât reprezentanţii PNL, cât şi cei ai PSD se declară total nemulţumiţi de guvernarea tehnocraţilor domnilor Iohannis şi Cioloş. Şi totuşi, curios sau nu nici unii, nici ceilalţi nu introduc o moţiune de cenzură. Cineva, un reputat comentator politic, scuză PSD-ul spunând că n-are niciun interes pentru că actualul guvern este cel mai bun agent electoral pentru sine, fie numai şi prin comparaţia cu guvernul propriu, Guvernul Ponta, iar PNL, cinic şi laş se justifică permanent că, vezi dumneata, nu au majoritate parlamentară şi nu pot ei depune moţiunea pe care ar trebui să o depună PSD. Întrebarea care poate dezvălui clar ipocrizia este: nu au numărul necesar de semnături pentru introducerea pe agenda Parlamentului a unei moţiuni? Aida de! Ba chiar mai mult, dacă ar fi doritori de înlăturarea acestui guvern, ar depune moţiunea, iar dacă PSD nu ar vota-o, ar avea cel mai bogat capital electoral. Numai că totul este un joc murdar pe care sper ca masa electoare să îl sesizeze şi să plătească cu singura ei armă: votul. De ce m-am referit la această USR sau, mai nou, Iniţiativa România (!!!) ca la o armată de cozi de topor? Pentru că în rapacitatea lor, organizaţiile componente acceptă să facă jocurile neprietenilor României pentru murdare sponsorizări pe modelul arginţilor trădătorilor din vreme lui Irod Împărat. Aproape toate, cu excepţia cîtorva care se ocupă de chestiuni punctuale (situaţia romilor, finanţări, oameni cu dizabilităţi), s-au remarcat prin slujirea a două persoane: Traian Băsescu şi Monica Macovei. N-au făcut-o gratuit, căci, în acest fel, au beneficiat de finanţări dintre cele mai ciudate de la ambasade, consilii judeţene, ministere etc, dar mai ales de la Fundaţia Sörös! Acum, prin jocul în care s-a angrenat şi Administraţia Preşedinţială, toate aceste organizaţii care înjghebează Iniţiativa România, se constituie în viitorul partid al preşedintelui, dorinţa cea mai dragă a lui Klaus Iohannis. Acesta, ca un tartor ce se vede demiurgic şi chiar se crede aşa, îşi plănuieşte de mult „partidul său" şi apoi „guvernul său" cu care să stăpânească ţara douăzeci de ani, dacă nu reuşesc să o „termine" mai repede. Ce neglijează acest Friţ ce gândeşte la fel de neghiob ca Fürerul său de acum 78-80 de ani cu Reihul său de 1000 de ani este că pe noi dacormânii ne-au cucerit romanii, Imepriul Roman s-a prăbuşit; ne-au învins turcii, Imperiul Otoman s-a făcut pulbere; ne-au ocupat ruşii, URSS s-a destrămat; UE ne-a integrat şi este aproape de colaps. Măi frate, toţi ăştia nu şi-au dat încă seama cu cine se pun! Lăsând gluma deoparte, să nu se uite că popoarele, oricare ar fi ele, şi poporul român nu face excepţie, au o nemaipomenită putere de rezistenţă la rău şi de regenerare.

ALLA VOLCOVA

SCRISOARE DESCHISĂ CURŢII CONSTITUŢIONALE A ROMÂNIEI – DUMNEZEUL NAŢIUNII ROMÂNE

Recent, redacția ziarului Reflector Argeşean, conform obiectului de activitate, s-a adresat celei mai importante instituții ale Statului Român, reprezentate de „Curtea Constituțională", un „mesaj sesizare" în numele majorității cetățenilor români care doresc să viețuiască veşnic pe teritoriul României. În acest mesaj, pentru a nu ştiu câta oară, făceam public cunoscut prevederile art. 1 din legea fundamentală a României, Constituția. În acest mesaj, rugam judecătorii Curții Constituționale să se sesizeze cu privire la încălcarea gravă a legii fundamentale, de către Preşedintele României, domnul Klaus Iohannis, de domnul prim ministru Cioloş, şi de doamna procuror general DNA – Kovesi. Prin noile inițiative, preşedintele României încalcă grav art.1 cu privire la suveranitatea, independența şi unitatea statului național român. În prezent, România nu mai are Parlament, nu mai are guvern, care este numit de la Bruxelles, şi nu prin voința politică a Parlamentului, datorită faptului că şefii partidelor parlamentare, unii dintre ei au fost „şantajați", arătându-li-se „pisica care zgârie rău DNA", acceptând un guvern impus de forțe ostile României. De aceea, public rog „Dumnezeul Națiunii Române" reprezentat de Curtea Constituțională, acum în preajma împlinirii pe 15 august 2016 a 100 ani d ela declanşarea primului război mondial care a generat pentru veşnicie, la 1 decembrie 1918, unitatea şi suveranitatea națiunii române. Măsurile luate de domnul preşedinte privind diminuarea efectelor art.1 din Constituție, pot fi considerate nu doar abuzive, iar acestea vor fi sancționate de istorie.

Către, CURTEA CONSTITUŢIONALĂ A ROMÂNIEI, Domnului Preşedinte al Înaltului FOR privind „Garanţia actului suprem privind Constituţia" Distinşilor celor 9 Judecători ai Curţii

Subsemnatul, Boțilă Dumitru, având calitatea de director al publicației „Reflector Argeşean" – singurul ziar din România declarat „ziar antisistem",

Preşedinte al Asociației Primarilor Argeşeni,

Preşedintele Asociației Profesionale de Turism şi Alimentație Publică,

Ofițer (r) cu gradul de colonel - primul dizident al Armatei Române din anul 1970,

Jurnalist, editor de cărți,

Prin prezenta, mă adresez dvs., domnilor judecători, pe care în publicația pe care o conduc i-am numit în repetate rânduri „Dumnezeii Națiunii Române". Acest lucru s-a datorat convingerii mele că într-adevăr, aşa cum este precizat în articolul 142 al Legii fundamentale a statului reprezentată de Constituție, pe care nu o poate modifica nimeni din clasa politică fără un referend aprobat.

DOMNILOR JUDECĂTORI,

Aşa cum este precizat suficient de clar, „Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției". În acest context, cu tot respectul, vă inveterăm în numele cititorilor, să aveți în vedere prevederile art. 1- „România este stat național, suveran şi independent, unitar şi indivizibil". În aceste condiții, în numele creatorului pe care l-am invocat, rog onoratul FOR decizional să analizeze cu mare răspundere în spiritul şi litera legii, greşelile strecurate intenționat sau nu la art.135 lit. g) precum şi art.148 Titlul VI- Integrarea Euroatlantică.

În cele două articole, în mod grav s-au încălcat art.1 alin.1 care nu a fost modificat prin legea nr. 429/2003, provenită din Constituția României în anul 1991. În atare situație, punctul g) din art.131 care stipulează „aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele UE", este grav modificat şi adăugat. Acest punct încalcă suveranitatea şi independența statului român, transformând România într-o colonie a marilor puteri care conduc nedemocratic cele 27 de state printre care şi România. Acelaşi lucru este valabil şi pentru art.148 pct.1 „în scopul transferării unor atribuțiuni către isntituțiile comunitare".

Punem întrebarea judecătorilor Înaltei Curți Constituționale, dacă prin acceptarea tacită a încălcării acestor prevederi, Înalta Curte Constituțională a statului român, nu vor fi pasibili în viitor să fie traşi la răspundere penal? Facem această precizare prin faptul că nicio organizație sau tratat nu va avea o viață veşnică şi implicit, Uniunea Europeană din care în prezent s-a desprins irevocabil Anglia, iar noi, românii, concetățenii dvs., am devenit „servitorii Europei", un fel de paria a celor 15 state fondatoare. Prin punctul g), cred că ştiți, economia românească nu mai există, bogățiile solului şi subsolului au trecut în mâna marilor companii americane şi a țărilor Europei. Pe 40% din terenul arabil al țării sunt proprietari străinii. Politica monetară se face de către domnul Mugur Isărescu, guvernatorul spunem noi, „trădător", asumându-ne răspunderea prin documente existente în arhiva Parlamentului României.

Însăşi simbolurile naționale prevăzute la art.12 pe care dvs. trebuie să le apărați chiar cu prețul vieții, sunt încălcate prin arborarea ilegală la instituțiile statului român, a aşa-zisului drapel UE, care nu este prevăzut prin Tratatul de la Lisabona, ultimul care a fost semnat şi de România.

De aceea, onorați domni judecători ai Curții Constituționale,

Ca cetățean al acestei țări, care am depus jurământ de credință față de țară, vă rog şi vă implor în numele cetățenilor care doresc să trăiască veşnic pe pământ românesc, fără a fi considerat naționalist, să vă aplecați cu toată conştiința jurământului depus la investire şi să analizați la fel ca un „Dumnezeu din Cer", fără vreun party-pree politic, dacă cele spuse de mine sunt reale. În consecință, chiar dacă 3 judecători sunt conform Constituției propuşi de preşedintele României, care nu este de origine română, ci de origine germană, rugăm ca şi aceştia să gândească la țara românească, la tradițiile ei şi la necesitatea ca poporul român să trăiască veşnic în granițele fireşti pentru care, acum, în preajma împlinirii a 100 ani de la crearea statului național unitar şi indivizibil, şi-au pierdut viața peste 2 mil. de soldați şi civili apărând glia românească.

Credem că şi dvs. trebuie să fiți pătrunşi de importanța celor spuse, iar în consecință, să luați măsuri în numele morților pentru statalitatea României în decursul veacurilor şi să apărați art.1 şi implicit să vă faceți datoria aşa cum se prevede în art. 142 „dvs. fiind garantul supremației Constituției".

Aşa să vă ajute Dumnezeu! Să vă dea înțelepciunea să apărați şi să garantați poporului român şi milioanelor care s-au sacrificat pentru independența şi statalitatea statului în decursul veacurilor şi mileniilor!

Prezenta solicitare adresată dvs. o vom publica în câteva numere viitoare amintindu-vă că 300 exemplare din ziar le distribuim gratis la: 30 de ambasadori, 100 senatori şi deputați din Parlamentul României, 60 de primari de mari oraşe, la toți miniştri şi la celelalte instituții fundamentale ale statului: Justiție, Parchete, armată, poliție, SRI, SIE, etc.

D.B.

Sărbătoarea MĂSURĂRII LAPTELUI în satul Şirnea

Joi, 04 iulie 2016, în comuna Fundata satul Şirnea, a avut loc sărbătoarea tradițională intitulată „Măsurarea Laptelui", eveniment ce se înscrie în tradiția acestor locuri, probabil de când există comunitatea. Inițiativa a fost a primarului Pâtea al comunei Fundata, organizatoarea evenimentului. S-a detaşat fără niciun dubiu strădania viceprimarului Căciulă care a dorit ca acest eveniment să fie marcat, rămânând în memoria numeroşilor cetățeni care s-au adunat pe Poiana unui versant muntos. S-a organizat şi o scenă improvizată, la care Ansamblul Doinitorii Runcului au fost invitați de onoare. Alături de ei a venit şi primarul localității Runcu, domnul Gheorhe Brebeanu însoțit şi de viceprimarul acestei localități. În jurul orei 12, au început adunatul animalelor, care în locul amenjat pentru muls a început „acțiunea mulsul", iar primarul Pâtea a centralizat pentru fiecare animal cantitatea de lapte pe care o dă vaca. Trebuie precizat, faptul că fără să fi fost anunțată, pe frumoasa poiană s-a strâns un numeros public care a gustat din laptele muls. Aşa cum spuneam, s-a organizat şi o scenă, în care s-a prezentat până seara târziu un program artistic popular, adecvat evenimentului. Primarul Pâtea a deschis evenimentul, dând cuvântul primarului Brebeanu de la Runcu de Dâmbovița, care a felicitat organizarea acestui tardițional eveniment românesc. Până seara târziu, turiştii veniți de pe toate văile s-au delectat cu produsele tradiționale ecologice precum: bulsul la grătar, tocăniță „a la Şirnea" şi alte bunătăți pe care nu le savurez mai bine decât într-un vârf de munte. Felicitând organizatorii, putem trage concluzia că indiferent de situația politică şi economică, românii la ei acasă, ştiu să-şi serbeze evenimentele care datează de multe sute de ani. În cuvântul său, primarul Brebeanu a mulțumit colegului primar Pâtea, de invitație, urmând ca şi primarul Pâtea să vină la importanta sărbătoare a runcenilor de Dâmbovița, care se va desfăşura în zilele de 18-19 septembrie, în fiecare an, pe Muntele IN din Masivul Leaota.

DUMITRU BOŢILĂ

Ieşirea Angliei din UE- „boală grea care se ia”

O POLEMICĂ NECESARĂ

Ieri, 25 iunie, d-l Dan Cristian Ionescu a publicat în revista JUSTIŢIARUL articolul „Brexit să fie!“, articol foarte actual, competent, realist şi cu efect de ceas deşteptător. „Dacă U.E. se va prăbuşi, principala noastră problemă este cum vom putea recupera din jaful la care ne-a supus U.E. Măcar în parte, cred că s-ar putea. Dar pentru asta este nevoie de un preşedinte cinstit, patriot şi curajos, de un guvern cinstit, patriot şi curajos, de un parlament cinstit, patriot şi curajos. Acesta însă este cel mai greu lucru“. Dar, frapat de claritatea şi arguţia etalate, am făcut comentariul de mai jos: «De ce să fie „lucrul cel mai greu“?! Există un precedent: revoluţia politică paşnică din Islanda, care a alungat guvernul, bancherii şi pe toţi jefuitorii ţării. Desigur, Islanda are o democraţie care datează de la anul 800! Românii nu o au, dar nu este nevoie de încă 12 secole pentru a învăţa de la istorie, ci putem învăţa de ei: adică, aşa cum se spunea în epoca de aur, putem „învăţa din experienţa altora“. Evident, din cauza lipsei de exerciţiu democratic a noastră, a românilor, revoluţia paşnică este exclusă, fiindcă noi nu am reuşit nimic nici pe calea democratică a alegerilor, întrucât toate alegerile au fost falsificate – iar acest fapt a devenit evident pentru toată lumea. Nu ne mai rămâne decât revoluţia violentă, iar asta nu înseamnă decât o reuşită lovitură de stat organizată de Armată! Conform Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului şi Cetăţeanului, poporul are dreptul la insurecţie dacă Legea nu-l apără! Şi, se vede cu ochiul liber, Legea nu-l mai apără, fiindcă legea a devenit fără-delege». D-l Ionescu s-a aprins în polemică şi mi-a replicat: «Domnule Zărnescu, v-aţi răspuns, deja, singur la întrebare. Islanda, prima democraţie „moderna“ după Atena antică, cred că este singura democraţie autentică în Europa. La noi, o revoluţie paşnică nu este posibilă întrucât intervin scutierii, la nevoie tunurile cu apă, şi, la mai multă nevoie, intervine şi armata – când nu se intervine, înseamnă că este vorba de o manifestare cu voie de la stăpânire, convocată prin anumite reţele de facebook. Oare cui jură astăzi militarii credinţă? Ţării, poporului, U.E., N.A.T.O., conducătorului iubit, mafiei? În seara de 21 decembrie 1989 eram lângă Intercontinental, în faţa Băncii Franceze, de unde începea cordonul de soldaţi care bloca Bd. N. Bălcescu până în faţă la Dunărea. Oamenii strigau: „Şi voi sunteţi români!, „Şi voi aveţi copii!“ Un bătrân, Ştefan Florescu, trecea şi punea câte o floare în ţevile pistoalelor-mitralieră. Soldaţii erau nişte copii, toţi cu lacrimi în ochi. Chiar lângă mine, comandantul lor era încremenit – nu dădea nici un ordin, nu era în stare să spună un cuvânt. Oare ce era în inima lui, în inima lor? Cui juraseră credinţă? Comandantului suprem, ţării, poporului? Pe cale democratică nu se poate să avem parlamentul care ne trebuie. Israelul, S.U.A., U.E. ne-au obligat să eliminăm din politică toţi patrioţii. Atâta timp cât am putut, în scrierile mele, în discursurile mele, în interviurile mele, am vorbit despre nevoia Revoluţiei continue – dar o Revoluţie pornită de la noi, românii, nu orchestrată din afară. Vedeţi astăzi posibilitatea ca un român adevărat, în strai popular, călare pe un cal alb, să străbată ţara deschizând inimile şi minţile preoţilor, intelectualilor, ţăranilor? Cred că ar fi alungat cu pietre. Sunt multe de spus – dar la ce bun?

„Mi-e teamă că deja crucificarea noastră a început“

La care m-am îndârjit şi, de aceea, dezvolt comentariul în continuare. Domnule Dan Cristian Ionescu, problema dvs. gravă este că sunteţi pesimist: vă îndoiţi de posibilitatea reapariţiei unui nou Corneliu Zelea Codreanu – căci aceasta înseamnă fraza dvs. „un român adevărat, în strai popular, călare pe un cal alb, să străbată ţara deschizând inimile şi minţile preoţilor, intelectualilor, ţăranilor“. Şi eu, în discursurile, în articolele mele, îndeosebi în cartea mea HOLOCAUSTUL – GOGORIŢA DIABOLICĂ (vedeţi discursul meu cu ocazia lansării, din 8 aprilie 2016, a cărţii la librăria „Mihai Eminescu“, am militat pentru reapariţia unei noi Mişcări Legionare – ba încă, am spus că „near trebui două-trei Mişcări Legionare, ca să avem şi de rezervă“! Şi, încă mai grav la dvs. este faptul că invitaţi şi pe alţii la alungarea oricărei speranţe: „Mi-e teamă că, deja, crucificarea noastră a început“. Dante spune că la intrarea în Infern există scris acest îndemn: „Lasciate ogni speranza, o, voi che entrate – Lăsaţi orice speranţă, voi care intraţi aici!“ Se înţelege, aşadar, că Infernul este în noi înşine şi rezidă în lipsa oricărei speranţe! Apoi, sunteţi puţin cam troţkist – căci sintagma dvs. „Revoluţia continuă“ este echivalentă cu formula lui Troţki „revoluţia permanentă“! Nu, nu este nevoie de o revoluţie politică permanentă; singura revoluţie permanentă necesară este doar aceea din gândire, din educaţie, din instruire. Apoi, sunteţi puţin cam fatalist: „Mi-e teamă că deja crucificarea noastră a început“. Fiţi convins să această crucificare a început mai demult, de pe vremea când jidanul Isaac Adolphe Crémieux – unul dintre cei mai mari duşmani din toate timpurile ai României – voia să corupă Parlamentul României cu un „împrumut“ de 20 de milioane de lei cu care să cumpere legalizarea – la grămadă, şi nu individual, cum se face în orice stat – a stabilirii năvălitorilor jidani aici (dintre care ei mai mulţi erau intraţi ilegal); ba încă de pe vremea Regulamentelor Organice; şi încă de pe vremea fanarioţilor – căci „fanarioţii“ nu erau decât jidani grecizaţi locuitori ai Fanarului. Şi putem merge cu timpul înapoi chiar până la invazia Imperiului Otoman, fiindcă trebuie să ştiţi că porţile Constantinopolului au fost deschise turcilor de jidani; de aceea există şi azi buna colaborare istorică dintre Turcia şi Israel. Crucificarea a început demult, dar, vedeţi, rezistăm. Şi rezistăm tocmai din cauza existenţei în noi a speranţei: trebuie să cultivăm speranţa şi să ne dezvoltăm conştiinţa de români că vom rezista şi vom alunga toţi jefuitorii şi cotropitorii – indiferent că vin ca „parteneri strategici“, ca S.U..A., sau ca „investitori strategici“, cum sunt – ca persoane – jidanii Tal Silberstein, George Soros, Sorin Beraru, Marc Richş.a., sau ca organizaţii sau firme ca F.M.I. sau Bechtell etc., sau ca alogeni ca Alexandru Florian, Michael Shafir, Aurel Vainer, Marco K. Katz, Radu Ioanid, g-ral (r.) Mihail E. Ionescuş.a., sau ca ex-diplomaţi şi militari reşapaţi ca Sandu Mazor, Mark Gittenstein şi Wesley Clark – toţi aceştia sprijiniţi de cozi de topor ca jidăniţii Andrei Marga, Ovidiu Pecican şi alţii! Trebuie să ne menţinem speranţa, să ne dezvoltăm conştiinţa de patrioţi români, să ne apărăm naţionalismul contra unor mercenari antiromâni şi antinaţionali ca Vintilă Mihăilescu şi Marius Văcărelu mari „profesori“ la S.N.S.P.A., să devenim conştienţi de DREPTUL NOSTRU LA INSURECŢIE şi să pregătim insurecţia. Desigur, avem un handicap serios că Armata României a ajuns o caricatură – a fost redusă de la 350.000 la circa 80 de mii de militari „profesionişti“, adică mercenari –, dar mai sunt încă sute de mii de rezervişti care nu şi-au uitat pregătirea militară din Socialism, mai sunt Serviciile Secrete, în cadrul cărora mai sunt mulţi patrioţi, mai sunt mulţi preoţi cinstiţi, care gândesc şi simt ca românii şi nu sunt pervertiţi la „ecumenism“: mai avem, deci, resurse. Şi mai avem disperarea care se apropie, când se vor convinge românii că „aşa nu se mai poate“ şi îi vor atârna de stâlpi pe toţi trădătorii ţării, Neamului, Ortodoxismului, Limbii Române, Tradiţiilor, Pământului Românesc. A-ţi văzut că, pe 24 iunie, de Ziua Universală a iei, Alessandra Stoicescu şi Dana Grecu, de la Antena 3, au intrat pe post îmbrăcate în ie, tocmai pentru a marca acest eveniment şi, în mod clar, din spirit de frondă faţă de mizeria de Alexandru Florian. Adică, în „concepţia“ malefică şi expres antiromânească a jidanului Alexandru Florian, aceste două frumoase românce „sunt legionare, sunt faţiste“, ca orice „român care îmbracă portul popular fără să fie ţăran“! Şi ce-o să le facă Alexandru Florian celor două frumoase românce şi altor purtătoare de ie, fie ele orăşence românce sau de altă naţie: o să le facă săpun şi o să facă abajururi, şei, papuci, mănuşi sau poşete din pielea lor? Cât timp credeţi că va mai trece, d-le Dan Cristian Ionescu, până când Alexandru Florian şi ceilalţi apologeţi holocaustişti vor fi atârnaţi de un stâlp, ca Oliver Cromwell – căruia britanicii i-au spânzurat scheletul, ca satisfacţie politică şi istorică, după 20 de ani de la moarte! –, că tot vorbim de Brexit?! Iată, în sfârşit, majoritatea britanicilor s-a trezit, după ce Anglia a stat 45 de ani în U.E.! A trecut cam mult timp, dar, totuşi, britanicii, în marea lor majoritate, s-au trezit. Câteva milioane s-au răzgândit că au votat „Brexit“ şi acum vor să-şi „ia votul înapoi“, dar acest fenomen dovedeşte doar că au fost buimaci tot timpul, au fost mai-mai ca nişte zombi – cum sunt acum americanii –şi încă nu ştiu pe ce lume se află. Or fi fiind ei britanici, dar trăiesc în Perfidul Albion, iar Perfidul Albion este perfid nu doar în politica externă, ci şi în cea internă. Ne vom trezi şi noi, românii, cât de curând, din starea de halucinaţie în care ne-au adus guvernanţii postdecembrişti şi mass media vândute lor. Exemplul dat de Anglia va fi urmat de alte ţări şi, în curând, vor ieşi din U.E. şi Polonia, Cehia, Ungaria, poate şi Danemarca – intrată cu greu în U.E. –, poate şi Franţa şi Italia. Dacă iese Franţa, atunci nu se mai pune problema existenţei U.E.: se va prăbuşi imediat! Să ne amintim că Charles de Gaulle a alungat sediul N.A.T.O. din Franţa, care, astfel, a ajuns la Bruxelles. E-adevărat că, atunci, Franţa era condusă de De Gaulle, iar acum este condusă de Nicolas Paul Stephane Sarkozy Nagy Bocsai – o corcitură de ţigan-jidan-moghior –şi de François Hollande, şi el jidan mascat sub nume franţuzesc (am explicat aceste aspecte în cartea mea, HOLOCAUSTUL…, pag. 97 şi 533). Să ne

amintim că, până în urmă cu câţiva ani, Belgia a fost în pragul destrămării şi chiar că, vreun deceniu, Belgia a funcţionat fără guvern! Prin anii '90 apăruse chiar această anecdotă: la o revistă de front, comandantul unei companii a ordonat „Valonii la dreapta şi flamanzii la stânga!" În centru mai rămăseseră doi soldaţi, Iţic şi Ştrul, care au întrebat miraţi: „Dar noi, belgienii, unde mergem?" Noi nu avem un De Gaulle, nu avem un Corneliu Zelea Codreanu; dar poate avem şi încă nu-l ştim! Să sperăm ca va apărea! De ce să fiţi pesimist, d-le Ionescu?! Înainte cu vreun an-doi ca parlamentul trădător să ne bage în U.E. – fără referendum, cum cerea regulamentul şi cum procedaseră toate celelalte ţări, Mircea Ciumara a scris un articol, mi se pare că în Economistul, în care anticipa: „Chiar dacă nu vrem noi să intrăm în U.E., tot ne vor băga în U.E.!" Din păcate, prognoza lui s-a adeverit. Iar curând după aceea s-a prăpădit şi el: să fi murit tocmai din cauza prognozei lui?! Nu în sensul că a murit de oftică pentru că i s-a adeverit intuiţia, ci că i s-ar fi pus ceva sub scaun, cum se zice că i s-ar fi pus lui Antonie Iorgovan, fiindcă vituperase contra masoneriei mafiote! Din păcate, România a avut numai parlamente postdecembriste preponderent trădătoare, iar cel actual este eminamente trădător, cum a demonstrat-o inclusiv în cazul votării infamantei Legi 217/2015! Dar vom scăpa de trădători. Acesta este mersul natural al Istoriei şi acesta este scopul imediat al românilor: să scape de trădători!

În emisiunea lui Miron Manega de joi, 23 iunie a.c., de la 6TV, marele cărturar care este prof. univ. dr. Dan Zamfirescu – a nu fi confundat, cum fac unii, cu ignobilul Dinu Zamfirescu, unul dintre semnatarii mârşavei „Declaraţii de la Budapesta"! – a demonstrat că „impunerea legii 217/2015 atestă disperarea fiilor descendenţilor celor veniţi pe tancurile sovietice în 1944, în frunte cu tovarăşa Ana". E vorba, evident, de „tovarăşa Ana Pauker", fostă Hannah Robinshon, şi, adică, de jidanii Alexandru Florian-Năpîrlitu', Radu Ioanid-Sperjuru', H.-R. Patapievici-Denigratoru', Vladimir Tismăneanu-Ticălosu', Aurel Vainer-Contabilu', Marco Maximilian Katz-Puşcăriabilu' şi toţi ceilalţi jidani şi jidăniţi care, zicea alarmându-ne, în mod întemeiat şi imperativ prof. Dan Zamfirescu, „vor să extermine poporul român"! Dar de ce noi, cei 22 de milioane de români, să ne lăsăm exterminaţi de 7 (şapte!) mii de jidani?! Nu-i mai simplu, mai uman, mai ergonomic, şi chiar mai creştineşte, să-i exterminăm noi pe ei?! Sfântul Ioan Gură de Aur aşa glăsuieşte: „Cine poartă război cu Satana, ţine pacea cu Dumnezeu!" Iar jidanii nu sunt „poporul ales", ci, dimpotrivă, sunt „copiii tatălui minciunii!" Deci, sunt copiii Satanei! O spune răspicat Iisus Hristos în Evanghelia după Ioan (şi reţineţi că Ioan a fost singurul apostol nejidan!), acuzându-i de aceasta pe iudeii din vremea Sa (Ioan, 8, 44). Or, actualii jidani sunt, în proporţie de 95 la sută, descendenţii (k)hazarilor, care erau un neam turco-mongol. Deci, oricum am lua-o, nici pe filieră cultică, dar cu atât mai puţin genetică, jidanii actuali nu sunt „poporul ales" – de fapt, nu au fost niciodată, sintagma „poporul ales" fiind doar un fals introdus de levişi în textele biblice –, ci sunt nişte diabolici impostori şi mârşavi escroci – cei mai escroci din Istoria Universală, aşa cum am demonstrat în cartea mea! Nu trebuie să avem nici o reţinere, nici o temere în a ne apăra conştiinţa, demnitatea de român şi fiinţa naţională înlăturând orice impediment, pe orice cale, căci am ajuns în situaţia limită: ori ei, jidanii – ori noi, românii! De ajuns am ajuns în această situaţie-limită, dar, din cauza propagandei guvernanţilor că „totul este bine" şi că trebuie păstrată „linişteа socială" pentru a guverna ei bine (citeşte: a fura ei mai cu spor), mulţi români încă nu au conştiinţa necesităţii reacţiei pe măsură pentru respingerea pericolului. Este necesară TREZIREA LA REALITATE! De aceea nu trebuie să ne îndoim de rectitudinea morală, de omenia poporului român, nu trebuie să inducem ideea vinovăţiei poporului român pentru comiterea unui pretins holocaust contra jidanilor, nu trebuie să inducem ideea fatalistă că nu mai e nimic de făcut, că trebuie să capitulăm şi, astfel, să ne pierdem speranţa că vom birui. Totdeauna, spune Grigore Ureche, noi „am fost sub vremi, în calea tuturor răutăţilor". Dar am învins. Am învins prin credinţă în Dumnezeu şi în noi înşine. Trebuie să ne întărim atât credinţa în Dumnezeu, cât şi în noi înşine şi vom învinge satanismul! Credinţa mea fermă este că sunt mulţi români care poartă straiele spiritualităţii româneşti şi sunt „călare pe cal" – adică stăpâni pe situaţie – calul fiind Internetul: această imensă reţea de comunicare ne uneşte, ne solidarizează şi ne permite să ne păstrăm libertatea cuvântului, să ne organizăm pentru întărirea naţionalismului, pentru apărarea românismului, a românităţii. Globalizarea prin realizarea unei comunităţi de interese şi de idei benefice tuturor naţiunilor este dezirabilă şi fezabilă, dar globalizarea prin subordonarea faţă de un pretins „popor ales" să le conducă, să le exploateze pe celelalte trebuie radical înlăturată: trebuie înlăturată radical atât ideea, cât şi promotorii şi apologeţii ei.

26 IUNIE 2016, DUMINICA I DUPĂ RUSALII, A TUTUROR SFINŢILOR

COLONEL (RTG.) VASILE I. ZĂRNESCU

SCRIITOAREA LUCIANA MARINESU ŞI-A PREZENAT CEA DE-A TREIA CARTE, "IUBIRI DE LICEU" LA ROMA

Luciana Marinescu şi-a prezentat cartea „Iubiri de liceu" la Accademia di Romania din Roma, în cadrul manifestărilor dedicate Zilei Internaţionale a Iei.

Cu ocazia Zilei Universale a Iei, filiala din Italia a Ligii studenţilor români din străinătate (LSRS), împreună cu Ambasada României în Italia şi Accademia di Romania în Roma, a organizat vineri, 24 iunie, 2016, începând cu orele 17.30, în Sala de Expoziţii de la academie, evenimentul „ Lasciatevi Ispirare! ". Manifestările, care s-au desfăşurat în limba italiană, au reprezentat „o ocazie de a promova acest obiect vestimentar simbol a tradiţiei artizanale şi a culturii române în Italia", potrivit site-ului instituţiei gazdă. Cu acest prilej a fost prezentata „IA" romaneasca de la nasterea sa in diferite zone din Romania pana la folosirea ei de mari artisti. Pe langa alte oficialitati, la eveniment a participat si Ambasadoarea Romaniei in Italia, Dana Constantinescu. Luciana Marinescu, din Curtea de Argeş, membră a Uniunii Scriitorilor Europeni, a debutat în anul 2013 cu romanul „Traseul unei vieţi anterioare", iar în anul 2014 a publicat romanul „Ancorat în trecut". Recent a lansat al treilea roman al său, intitulat „Iubiri de liceu".

Ofiţerii de transmisiuni „sunt activi şi în rezervă”

14 IULIE – ZIUA TRANSMISUNILOR MILITARE DIN ROMÂNIA

Nume sonore de colonei şi generali la activitatea „Zilele Muzeului Transmisiunilor Militare”

În perspectiva sărbătoririi Zilei Transmisiunilor miltare româneşti, în zilele de 09 şi 10 iulie 2016, prin strădaniile domnului general maior (r) Ion Ceràceanu, s-au desfăşurat „Zilele Muzeului Transmisiunilor Militare”, la sediul acestuia din cazarma situată în zona Fortului 3 – Otopeni. Deschiderea festivităților a debutat cu intonarea Imnului de Stat şi cu depunerea unor coroane de flori la Troița eroilor militarilor transmisionşti, cu prezentarea onorului unor gărzi tradiționale (română, respectiv germană din cel de al doilea război mondial) şi a continuat cu o serie de alocuțiuni din partea unor foste cadre militare din arma Transmisiunilor Militare, a conducerii Statului Major General şi a unor oameni politici din Parlamentul României. Exact în clipele în care la Warşovia se desfăşurau lucrările summit-ului NATO, redacția noastră pregătea un material care să militeze pentru întărirea, mai întâi şi cu precădere, sistemului propriu de apărare şi de asigurare a siguranței României şi abia apoi pentru participarea în cadrul frontului aliat în teatre de operații departe de fruntariile țării. Şi asta pentru că armata română în întreaga ei istorie nu a desfăşurat decât bătălii şi războaie de apărare şi niciodată de atac şi/sau de cucerire de teritorii despre care izvoarele istorice nu pot depune mărturie că ar fi aparținut natural cândva acestei nații. Ca tot poporul român şi personal, ca descendent intrinsec al acestuia, mă simt atacat şi pornit spre un legitim protest, oridecâteori i se impută Mareşalului Antonescu că nu s-a oprit la Nistru după alungarea armatei roşii din Basarabia istorică. Simt în aceste acuze artificialul şi ignoranța. Nicio armată nu-şi poate considera victoria asigurată dacă nu merge până la nimicirea deplină a inamicului. Dovada a fost imediată şi succesivă prin participarea aceleiaşi armate române (fără conducătorul său firesc) în luptele din Ungaria şi din Cehoslovacia, în Munții Tatra, pentru înfrângerea armatei Germano-maghiare alături de care luptase până la actul, cel puțin discutabil, de la 23 august 1944. În epoca în care armata română făcea parte din Comandamentul Unit al Tratatului de la Warşovia, conducerea de atunci a României a avut tăria, mândria şi demnitatea să nu admită (după anul 1958-1959 când se reuşise scoaterea armatei sovietice de pe teritoriul românesc) trupe, altele decât cadrele de stat-major şi comandament pe teritoriul nostru. Mai mult, credincioasă doctrinei proprii de apărare, armata română nu a participat nici în 1953 (Polonioa), nici în 1956 (Budapesta), dar nici în 1968 (Praga) la intervenții împotriva statelor vecine, alături de alte armate ale Trataului, deşi se ştia despre consecințele negative posibile ce ne aşteptau. Iar acum, prin înțelegerile NATO de la Warşovia, nu numai că accetăm trupe străine, dar ne şi angajăm să le organizăm şi să le întreținem, în condițiile în care de 26 de ani am făcut aproape tot ce ne-a stat în putință să dezorganizăm prin subfinanțare şi repetate modificări conceptuale întreaga oştire națională. Şi exact când ne gândeam cum să prezentăm toate aceste frământări ale noastre, la tribuna festivităților ocazionate de Zilele Muzeului Transmisiunilor Militare a urcat un tânăr parlamentar care în mod liber şi-a prezentat punctul de vedere asupra istoriei şi devenirii armatelor române. Cu multă amabilitate, Domnul Daniel Gheorghe, Deputat de Ilfov, a răspuns rugăminților noastre trimițându-ne pe mail următoarele: ***„În primul rând, cred că patriotismul este un sentiment fundamental fără de care nu se poate construi absolut nimic durabil, iar Armata Română reprezintă o instituție reper a națiunii noastre, sub ceea ce reprezintă, atât rolul vital de apărare şi asigurare a siguranței naționale, cât şi drept simbol al onoarei, datoriei şi demnității naționale. Avem nevoie de patriotism autentic şi avem nevoie să respectăm pe toți cei care s-au sacrificat pentru libertatea, independența şi unitatea neamului românesc. Pentru a fi puternici în Europa şi în lume mai întâi trebui să fim patrioți prin fapte şi gesturi asumate. Un alt lucru care merită afirmat fără teamă îl reprezintă necesitatea creşterii investițiilor publice în sectorul militar şi asigurarea unor condiții decente şi unor dotări moderne cadrelor armatei române care au reprezentat mereu cu cinste România, atât în țară, cât şi pe teatrele de operațiuni din străinătate. Jertfa militarilor români este o realitate de netăgăduit pentru oricine. Armata Română are nevoie de alocări financiare mult superioare celor de acum din partea bugetului public administrat de către Guvernul României. În actualul context, în care revin asupra noastră o serie de amenințări politico-militare, atât din direcția Est (spațiul euro-asiatic), dar şi din alte spații de cultură şi civilizație străine nouă, europenilor, (vezi orientul musulman), în vremuri în care „pacea permanentă” visată după prăbuşirea regimurilor comuniste pare tot mai utopică, rolul României în NATO trebuie să fie reconsiderat în deplină concordanță cu interesele naționale ale României şi cu locul pe care România îl deține în cadrul mecanismului de apărare euro-atlantică. Eu consider că este timpul să ne spunem cu demnitate şi curaj cuvântul nostru în cadrul NATO şi al celorlaltor structuri de securitate colectivă unde suntem țară membră, fără să mai ținem capul jos, plecat în fața cuiva, oricine ar fi, precum s-a întâmplat prea des în ultimul timp. De asemenea sunt de părere că modificarea radicală a doctrinei militare româneşti o dată cu procesul de aderare euro-atlantică a reprezentat o gravă greşeală, deoarece trebuie să învățăm că înainte de a aştepta să ne apere altcineva trebuie să fim capabili să ne apărăm singuri. De aceea totala externalizare a apărării naționale a României în mâinile aliaților noştri nord-atlantici este o eroare strategică cu impact uriaş pe termen lung, atât asupra securității naționale, cât şi a capacității suverane a statului român de a răspunde unor provocări majore fără a depinde de decizii şi resurse care nu îi aparțin ca sferă de jurisdicție şi control. Demonetizarea patriotismului, în ultimii 25 de ani, a fost dublată şi de restrângerea treptată a rolului Armatei ca instituție fundamentală a națiunii române. În loc de dezvoltare a capabilităților militare am avut de-a face cu restrângeri de resurse şi personal, cât şi de renunțarea la o serie de proiecte militare ori tehnică, România devenind în bună măsură dependentă de sprijinul extern. Cu toate acestea, Armata Română a dat dovadă că reprezintă o forță demnă de luat în seamă în cadrul NATO şi în ansamblul forțelor militare din zona noastră geografică, militarii români, în ciuda restrângerilor efectuate, dând dovadă de înalt profesionalism, simț al datoriei şi capacitate de adaptare la tehnologiile moderne şi provocările unei lumi în permanentă schimbare. Reducerea numărului cadrelor militare a dus şi la o birocratizare a sistemului forțelor armate, birocratizare nu tocmai eficientă, care, venind pe fondul eliminării absolut greşit gândite a stagiului militar obligatoriu, a dus la o îndepărtare a românului obişnuit de forțele armate şi la o creştere a influenței în cadrului Armatei a unor factori externi lumii militare. Eliminarea stagiului militar fără a lăsa alte variante spre alegere în locul acestuia, pe baze de voluntariat, a reprezentat o măsură politică populistă şi o greşeală strategică profundă care a zdruncinat serios conceptul de armată națională. De aceea, fiind adeptul unui stagiu militar opțional pentru toți tinerii, am susținut public mereu necesitatea apariției legislației care să asigure formarea în România a corpului rezerviştilor voluntari. Din câte cunosc, anul viitor, în 2017, această prevedere va deveni valabilă şi orice român, care nu a avut cum să satisfacă stagiul militar pe actualul sistem, va putea cere spre a deveni rezervist voluntar. Vă mărturisesc faptul că îndată ce acest lucru va fi posibil şi eu, în calitate de cetățean român şi parlamentar al României, voi depune cerere spre a satisface stagiul militar în calitate de rezervist !”*** În respectul celor scrise de tânărul deputat, i-am răspuns cu sinceritate: Speranța generației mele (limitată, fireşte, în timp), domnule deputat, se leagă de generația dumneavoastră de oameni politici pe care am dori, dar nu ştim cum s-o facem, să o ținem departe de carierismul politic actual care, mincinos, se declară viață politică.

VICTOR VERNESCU

LA SUMMITUL NATO DE LA WARŞOVIA DIN 2016... DELEGAŢIA ROMÂNĂ A FOST CONDUSĂ A FOST CONDUSĂ... DE NEAMŢUL IOHANNIS

Pentru prima dată, după 70 de ani, organizația NATO a organizat în apropierea granițelor Rusiei un important summit pe care analiştii politici din oată lumea îl consideră nu prea prietenos față de Rusia, având în vedere că America se află la 10.000 km, iar capitala Rusiei, aflându-se la doar 1000 km de lcoul desfăşurării acestui summit pe care nu îl putem considera prea prietenos. Spațiul nu ne permite să facem o analiză militară, pe textul comunicatului privind acest summit. facem doar precizarea că preşedintele Iohannis a prezentat un punct de vedere „absolut greşit”, privind starea în care se află națiunea română din punctul de vedere al domniei sale „În România, corupția este cel mai mare flagel, constituind o amenințare la siguranța Europei”. Oare aşa să fie? Nu cumva domnul preşedinte, prin "zicerile sale" a dat o lovitură mortală demnității poporului român, aflată în prezent în preajma sărbătoririi unui eveniment important de demnitate națională, respectiv la împlinirea a 100 ani de la declanşarea primului război mondial. Aceasta în condițiile în care acest război a fost declanşat pentru întregirea statului român de sub „robia Imperiului austro-ungar” şi întregirea României Mari de la Nistru până la Tisa. Acest lucru s-a săvârşit sub conducerea unui alt neamț mai luminat, purtând numele Regelui ferdinand, descendent dintr-o familie demnă de nemți din Germania şi nu de nemți „pătați” din zona Sibiului. În numerele viitoare, vom prezenta unele aspecte arătate pertinent în conferința de presă a fostului preşedinte Traian Băsescu, care a arătat faptul că prin poziția preşedintelui Iohannis, România a primit o puternică palmă pentru demnitatea şi onoarea statului român. Dar oare, preşedintele Iohannis are ceva pentru onoarea României? Mă îndoiesc.

D. BOŢILĂ

SERIAL

Virgiuliu Oghină – scriitor şi cercetător dezvăluie

O NOUĂ TEORIE CU PRIVIRE LA ORIGINEA POPORULUI ROMÂN

Motto: „Numai cunoaşterea întregului duce la descoperirea adevărului", Platon

Cuvânt introductiv al autorului

Etnogeneza poporului român, ca şi originea limbii române, n-au fost descifrate încă în mod satisfăcător. Cu această temă m-am întâlnit într-o zi de vară din anul 1928, în urma unei convorbiri de peste două ore cu Emil de Marton, profesor de geografie şi etnografie la Sorbona. În rezumat, profesorul francez mi-a spus următoarele: „Nu pot înţelege, la români, mania lor de a se lăuda ca urmaşi ai coloniştilor romani, ştiind foarte bine că în Dacia nu au venit romani şi nici măcar italici, ci legiuni de mercenari recrutaţi din provinciile estice ale imperiului; chiar şi administraţia introdusă de cuceritori avea aceeaşi obârşie. Priviţi chipul moţilor, al ţăranilor din regiunea Haţegului şi Făgăraşului, la maramureşeni şi bucovineni şi veţi cunoaşte figurile dacilor sculptaţi pe columna de la Roma. Voi românii sunteţi daci, pe aceştia ar trebui românii să-i cunoască mai bine şi să se laude cu ei, pentru că acest popor a avut o cultură spirituală şi morală înaltă". Ceea ce am auzit de la profesorul francez contrazicea tot ce am învăţat în şcoală şi din lectura personală. Atunci mi-am pus întrebarea: care este adevărul şi cine are dreptate, geograful francez sau acei istorici români care mai susţin şi astăzi romanizarea poporului dac? De atunci s-a scurs jumătate de secol şi eu am căutat în permanenţă un răspuns la această întrebare. Numai când am ajuns să-mi formez o părere întemeiată pe dovezi, considerate de mine certe, am aşternut concluziile la care am ajuns. Ele nu sunt nici de împrumut şi nici de circumstanţă, sunt rodul cercetărilor personale de jumătate de secol. Ele dau câştig de cauză, postum, părerilor profesorului Emil de Marton. Lucrarea de faţă are caracterul unui studiu, având drept scop să lămurească unele chestiuni care preocupă de multă vreme pe mulţi cercetători. Este o încercare de a stabili schema-cadru în care a evoluat viaţa umană pe continentul european şi în special pe pământul României.

Formarea Continentului Europa

Una din cele mai grele probleme din istoria lumii o constituie datarea marilor evenimente, care au caracterizat atât evoluţia uscatului ce formează continentele, cât şi evoluţia civilizaţiilor umane, ce s-au dezvoltat pe acele pământuri. Cu privire la această chestiune, C. Giurescu şi colaboratorii săi spun în Istoria Românilor în date: „Datarea n-a fost întotdeauna cu putinţă, existând unele lacune şi o seamă de controverse cu privire la anumite fapte ale trecutului nostru". Lacunele se datorează lipsei noastre de cunoaştere, iar controversele au la bază atât relativitatea, sau subiectivismul unor documente scrise, cât şi metodele folosite în cercetarea, datarea şi interpretarea evenimentelor. Geologia ne spune că, în trecutul îndepărtat, teritoriul României, la sud şi est de Munţii Carpaţi, era acoperit de apele Mării Sarmatice, iar la vest, de Marea Panonică. Masivul Munţilor Carpaţi forma o insulă între acele ape. Din aceste date rezultă că părţile joase ale Europei erau acoperite de apă. Data ieşirii părţilor joase ale Europei din apă şi constituirea acestui continent în forma cunoscută astăzi nu se poate stabili în ani cu ajutorul erelor geologice cunoscute astăzi. Aceste date însă erau cunoscute de învăţaţii antichităţii, iniţiaţii marilor temple de pe malul Nilului. Printre marii învăţaţi ai lumii antice se numără şi Pitagora. El este bine cunoscut ca matematician, prin faimoasa sa teoremă, care spune: „într-un triunghi dreptunghic, pătratul ipotenuzei este egal cu suma pătratelor celor două catete", care i-a adus faima timp de 25 secole, din generaţie în generaţie, pe toate feţele pământului. El mai este cunoscut ca filosof, pedagog şi sociolog. Edouard Schure, biograful mai multor învăţaţi din antichitate, are meritul de a-i fi descoperit şi popularizat încă o latură a sa, aceea de istoric. Iată ce scrie dânsul: „Pitagora, iniţiat în templele din Egipt, avea noţiuni precise referitoare la revoluţiile globului pământesc. Cunoştea doctrina indiană şi cea egipteană despre continentul Atlantida, despre oscilaţiile polilor globului pământesc, şi că umanitatea a trecut astfel şase cicluri interdiluviene. Fiecare ciclu interdiluvian aducea predominarea unei mari rase umane. In mijlocul eclipselor parţiale ale civilizaţiilor umane este o mişcare generală ascendentă". Oamenii de ştiinţă n-au dat atenţie acestor cunoştinţe ale lui Pitagora, deşi ele cuprind o sinteză a cunoştinţelor antichităţii, despre revoluţiile globului pământesc şi evoluţia vieţii umane. O analiză a acestor cunoştinţe se impune de la sine. Să examinăm pe rând aceste cunoştinţe. In lumina ştiinţelor de astăzi, revoluţiile globului pământesc se referă, pe de o parte, la mişcarea precesională a axei polilor, care atrage după sine variaţia climei de la o perioadă caldă la una rece şi de la o perioadă rece la una caldă, iar pe de altă parte la modificarea formei continentelor, pe verticală, cum ar fi scufundarea în apele oceanelor a unor continente vechi şi ieşirea din apă a altor continente noi; cu alte cuvinte, a mişcărilor oro-logice ale scoarţei pământului. Platón, în dialogurile sale, aminteşte despre existenţa marii insule, situată în Oceanul Atlantic dincolo de Coloanele lui Hercule, dedicată lui Poseidon, numită Atlantida. Locuitorii acestei insule, cu 9.000 de ani înainte de înţeleptul Solon (sec. VII î.e.n.), au invadat Egiptul şi Atica, stăpânită de Atena (Grecia). Atlanţii au fost învinşi de atenieni într-o luptă finală, şi popoarele cucerite de ei în Africa au fost eliberate. Zeii, supărându-se pe atlanţi, au distrus marea insulă, Atlantida, prin cutremure de pământ şi scufundarea ei în valurile oceanului. In acelaşi cataclism a dispărut şi cea mai rodnică şi mai bogată parte din teritoriul Aticii. Despre Atlantida s-a scris mult. Unii scriitori se îndoiesc de existenţa acestui continent, iar alţii o neagă chiar. Toţi aceşti scriitori ar putea să fie trecuţi în rândul negativiştilor de profesie, sau, în cel mai bun caz, în rândul celor lipsiţi de cultură, care din această cauză n-au reuşit să descopere adevărul. Dar există şi oameni de ştiinţă obiectivi, care probează existenţa Atlantidei cu date ştiinţifice incontestabile. Asfel, Fedosievici Jirov N. spune: „Atlantida încetează de a fi un mit şi se transformă într-o realitate geologică şi istorică". I. Donelly, făcând apel la o serie de argumente extrase din ştiinţele istorice şi ştiinţele naturale, în concluziile lucrării sale spune: „Pe vremuri, în mijlocul Oceanului Atlantic şi în faţa intrării în Marea Mediterană, a existat o insulă mare, care era restul unui continent atlantic şi care a fost cunoscut de Lumea Veche sub numele de Atlantida"... „Populaţia Atlantidei, în cursul a nenumărate secole, s-a dezvoltat într-o naţiune numeroasă şi puternică, al cărei excedent de locuitori a populat cu rase civilizate ţărmurile Golfului Mexic, ale fluviului Mississippi, ale Amazonului, ale Oceanului Pacific în America de Sud şi, pe de altă parte, ale Mării Mediterane, ale Europei Occidentale, ale Africii Occidentale, ale Mării Baltice, ale Mării Negre şi ale Mării Caspice. Zeii, zeiţele şi eroii vechilor greci, fenicieni, hinduşi şi divinităţile mitologice nordice nu erau altceva decât regii, reginele şi eroii Atlantidei, acţiunile şi isprăvile lor, păstrate mitologic, reprezentau deci amintirea ştearsă a unor evenimente preistorice reale. Atlantida a fost distrusă de un cataclism natural îngrozitor, care a făcut să dispară sub apele oceanului întreaga insulă, până la nivelul celor mai înalţi munţi (piscurile lor sunt insulele Azore de astăzi), împreună cu aproape toată populaţia.

VIRGILIU OGHINĂ

COMUNICAT - DIRECŢIA JUDEŢEANĂ DE STATISTICĂ ARGEŞ

CÂŞTIGUL SALARIAL MEDIU BRUT PE ECONOMIE A FOST ÎN LUNA MAI 2016 DE 2853 LEI

• În luna mai 2016, câştigul salarial mediu nominal brut a fost de 2853 lei, cu 0,9% mai mic decât în luna aprilie 2016.

• Câştigul salarial mediu nominal net a fost de 2063 lei, în scădere faţă de luna precedentă cu 23 lei (1,1%).

• Valorile cele mai mari ale câştigului salarial mediu nominal net s au înregistrat în activităţi de servicii în tehnologia informaţiei (inclusiv activităţi de servicii informatice) (5421 lei), iar cele mai mici în hoteluri şi restaurante (1248 lei).

Mai 2016 comparativ cu Mai 2015

Comparativ cu luna mai a anului precedent, câştigul salarial mediu nominal net a crescut cu 14,2%.

Indicele câştigului salarial real faţă de aceeaşi perioadă a anului precedent a fost de 118,3%. Indicele câştigului salarial real a fost de 98,7% pentru luna mai 2016 faţă de luna precedentă. Faţă de luna octombrie 1990, indicele câştigului salarial real a fost de 156,9%, cu 2,1 puncte procentuale mai mic faţă de cel înregistrat în luna aprilie 2016. În cursul anului se înregistrează fluctuaţii ale câştigului salarial determinate, în principal, de acordarea premiilor anuale şi a primelor de sărbători (decembrie, martie/aprilie). Acestea influenţează creşterile sau scăderile în funcţie de perioada în care sunt acordate, conducând, în cele din urmă, la estomparea fluctuaţiilor câştigului salarial lunar la nivelul întregului an.

REZULTATELE LA BACALAUREAT ÎN ANUL 2016 LA LICEELE DIN CURTEA DE ARGEŞ

La Colegiul Naţional „Vlaicu Vodă” din Curtea de Arges, din 208 absolvenţi înscrişi au picat examenul de bacalaureat doar 9 elevi. Cele mai mari note au fost obtinute de elevele Maria Lorena Furnică şi Ioana Alexandra Petrescu, ambele reusind cu media 9,81, conform rezultatelor afişate marţi 12 iulie 2016 pe site-ul Ministerului Educaţiei. Rezultatele examenului de bacalaureat la celelalte licee din Curtea de Argeş sunt: la Liceul Tehnologic „Ferdinand I”, din 118 elevi înscrişi la bacalaureat au picat 27, la Liceul Agricol “Constantin Dobrescu” din 76 de absolvenţi înscrişi la examen au picat 29, la Liceul Forestier s-au înscris la bacalaureat 106 şi au picat 69 elevi, 5 elevi nu s-au prezentat si 1 elev a fost eliminat. La Liceul Tehnologic Auto din 20 de absolvenţi înscrişi, trei au reusit, unul nu s-a prezentat şi 16 au picat.

LUCIANA MARINESCU

ŞCOLI ÎN SECOLUL TRECUT

• 1818 – Gheorghe Lazăr (1779-1823)

• 1826 – Dinicu Golescu (1777-1830)

• 1834 – Întâia Şcoală de fete înfiinţată la 1 noiembrie la Iaşi, din iniţiativa lui Gheorghe Asachi

• 1857 – Organizarea învăţământului sătesc se datorează domnitorului Alexandru Ghica

• 1867 – Prima şcoală de adulţi destinată meseriaşilor neştiutori de carte înfiinţat la Bucureşti în 1867

• 1868 – Se deschide Şcoala de fete adulte cu lecţii gratuite de citit, scris, calcul, religie şi „lucrul cu acul”

• 1898 – Spiru Haret a instituit învăţământul secundar de 8 clase

• 1899 – Apare legea învăţământului profesional

Şcoala astăzi... văzută în 1987

• 1965-1966 – Numărul elevilor era de 4.103.082

• 1984-1985 - Numărul elevilor era de 5.588.058

• Numărul şcolilor în anii 1965-1966 era de 24.060

• Numărul şcolilor în anii 1984-1985 era de 29.089

• 1984-1985 – au locuit în internate şi cămine un număr de 225.681 elevi şi 60.312 studenţi, iar din aceştia, 237.951 elevi şi 39.396 studenţi au luat masa la cantină

REDACȚIA REFLECTOR ARGEȘEAN
Strada Tg. din Vale nr. 23, Pitești, Argeș
(în localul cooperației)
Relații la:
• Mobil: 0741-335962; 0733-390136
• Tel: 0348-401072
• Fax: 0348/401938
• Email: reflector_argesean@yahoo.com

DNA- S-A INSPIRAT DIN DIRECTIVA STALINISTĂ NCVD

Deşi corupţia este o problemă gravă pentru România, nimeni nu analizează cauzele care au generat acest flagel după 1990. Cauza principală, considerăm că este, „indusă", de anarhia provocată intenţionat de marile puteri care au generat revolta din 22 decembrie 1989. Acestea, au dorit cu tot dinadinsul să provoace o destabilizare puternică a statului centralizat românesc, pentru ca marile firme care au năvălit peste Românie imediat după 1990, ca urmare a îndemnurilor politicienilor Raţiu, Câmpeanu, Coposu şi alţii. În schimb, Statul Român nu era pregătiti pentru aşa-zisa economie capitalistă de piaţă, care a devenit cea mai rapace economie care a avut ca scop în primul distrugerea obiectivelor economice construite prin suferinţa poporului român. 25 de ani, economia românească şi sistemul politic a fost în agonie, iar urmarea firească a fost ingerinţa puternică a influenţei marilor puteri Europene prin aşa-zisa „construcţie UE". Problema este, cine conducea acest Consiliu European? În spatele acestei dominaţii politico economice a stat în primul rând germania care a devenit motorul dezvoltării Europei, cu beneficiile obţinute de această ţară. Apoi, alături de ea au fost ţările de origine germanică, care au fost alături de Germania, amintind: Polonia, Austria, Cehia, Ungaria şi alte câteva ţări la care populaţia avea afinităţi germanice. După Germania a urmat Franţa, apoi Spania, Italia şi Portugalia, iar toate aceste ţări au beneficiat de suportul de cuceritor al Statelor Unite, care după lovitura dată Tratatului de la Varşovia, şi-au luat rolul în serios, în distrugerea fostului aliat din cel de-al doilea război mondial, acum numit Rusia şi nu URSS. Anul 2015, a fost un an nefast pentru România, datorită proastei alegeri făcute de români în noiembrie 2014, când în fruntea statului a ajuns „obscurul primar de Sibiu", dar care avea afinităţi puternice faţă de Germania, ţara de origine a părinţilor săi. Imediat la începutul lui 2015, a început cea mai nefastă prigoană împotriva adversarilor politici, împotriva partidelor politice de stânga sau centru stânga reprezentată de PSD, ALDE şi UNPR. Primind sprijin de la Bruxelles, a reuşit să-şi numească guvernul său, să ţintească la partdiul său, pregătind cu migală în mai puţin de un an, arestarea şi chiar judecarea principalilor lideri ai PSD, în vederea atingerii scopului propus. Acesta a fost definitivat prin lovitura de stat împotriva guvernului Ponta, iar prin şantaj politic împotriva „alesului pe puncte", din PSD, Liviu Dragnea, care a devenit o mică „codiţă de topor" intereselor preşedintelui Iohannis şi implicit germaniei care hotătăşte în toate problemele principale în cadrul Consiliului Europei. În acest context, având în vedere prigoana pe care preşedintele a desfăşurat-o în 2015 şi o continuă în 2016, am găsit de cuviinţă să publicăm câteva repere politice şi economice pe care fosta uniune Sovietică de pe timpul lui Stalin le-a promovat în România şi pe care actualul preşedinte o promovează cu acuitate în vederea atingerii scopului său „distrugerea României ca stat naţional, suveran şi independent". Este posibil ca domnul preşedinte Iohannis să pună în aplicare un plan diabolic de distrugere a României, ca urmare a pierderii de către Germania a celor 2 mari conflagraţii mondiale. Că o fi adevărat sau nu, doar istoria şi modul în care domnul preşedinte Iohannis pregăteşte dictatura personală, care a început cu: „Instituţia doamna mea, Guvernul meu, partidul meu". Modul în care public fără să fiu abilitat, promivează ideea că va fi preşedinte 10 ani, iar în continuare îl va nominaliza ca succesor pe ungurofilul Cioloş, poate fi un semnal grav dat acestui popor român păcălit de nu ştiu câte ori în istorie de promisiuni.

DUMITRU CÂRCENI

STRICT SECRET

ANEXA 9

MOSCOVA 2 IUNIE 1947 – DIRECTIVA SPECIALĂ PENTRU SOVIETIZAREA STATELOR DIN *IMPERIUL* K.G.B.

Moscova, 2.6.1947
K AA/CC 113
Indicaţie NK/003/47

STRICT SECRET

• Trebuie realizată, în mod accelerat, unificarea tuturor partidelor într-un singur partid, având grijă ca toate rolurile cheie să revină acelor oameni care aparțin serviciilor noastre secrete.

• Se vor exercita presiuni asupra serviciilor în sensul neacordării de acte doveditoare a proprietății asupra pământului; altele vor arăta calitatea de lot dat în folosință, dar nu de proprietate a deținătorului.

• Politica față de mica gospodărire țărănească urmează acest curs pentru a face gospodăria particulară nerentabilă. După aceea, trebuie începută colectivizarea. în cazul în care ar interveni o rezistență mai mare, trebuie redusă împărțirea mijloacelor de producție, concomitent cu creşterea obligațiilor de predare a cotelor. Dacă nu se ajunge la rezultatul scontat, trebuie organizat agricultura să nu poată asigura aprovizionarea cu alimente a ță astfel ca necesarul să trebuiască acoperit din import.

• Sindicatele nu au dreptul să se împotrivească conducerii. Sindicatele trebuie să fie ocupate cu alte probleme, ca de exemplu organizarea odihnei în concediu, discutarea cererilor de pensii şi împrumuturi, programe culturale şi distractive, organizarea de excursii, repartizarea mărfurilor deficitare, justificarea unor puncte de vedere şi decizii ale conducerii politice.

• Trebuie ținut sub observație fiecare institut de cercetare şi laborator.

• Pe plan local este interzisă apariția unor opere despre acei băştinaşi care înainte de revoluție şi în perioada celui de-al doilea război mondial au trăit la noi. [URSS]

• Atenție ca reprezentanții opoziției politice să fie închişi. Să se prelucreze acei opozanți care se bucură de stima populației băştinaşe. Înainte ca ei să se întipărească în conştiința maselor, trebuie lichidați prin aşa-numite întâmplări neprevăzute sau închişi sub acuzație de crimă de drept comun.

• Trebuie împiedicată reabilitarea celor condamnați în procese politice. Dacă această reabilitare devine inevitabilă, se admite doar cu condiția ca acel caz să fie considerat o greşeală judecătorească; nu va avea loc reluarea procesului, respectiv pricinuitorii judecății greşite nu vor fi convocați.

• Se aduc la cunoştința publicului procesele acelor persoane cu poziție de conducere (în primul rând din cadrul armatei, ministerelor, serviciilor importante, cadrelor didactice), care sunt învinuite de atitudine împotriva poporului, socialismului, industrializării. E o acțiune ce atrage atenția maselor populare.

• Cei care lucrează în diferite funcții trebuie să fie schimbați şi înlocuiți cu muncitori cu cea mai slabă pregătire profesională, necalificați.

• Trebuie ca la facultăți să ajungă cu prioritate cei ce provin din cele mai joase categorii sociale, cei care nu sunt interesați să se perfecționeze la nivel înalt, ci doar să obțină o diplomă.

Argeşeni, nu uitaţi, importanta zi 15 august 1916!

VETERANII MILITARI ARGEŞENI MOR ÎNCET, DAR SIGUR

Declanşarea primului război mondial de independenţă a României

Anul acesta, pe data de 15 august, se împlinesc 100 de ani de la declanşarea primului război mondial în care România, prin armata sa eroică, în această zi, la orele 24,00, declarând mobilizarea generală, a împlinit visul milenar de independenţă şi unitate, de la Nistru până aproape de Tisa prin eliberarea Transilvaniei istorice. Conform datelor istorice, eroica armată română, condusă de generali şi ofiţeri patrioţi, a reuşit să mobilizeze: 4 comandamente de armată, materializate prin 6 comandamente de corp de armată, armata de nord în care se aflau 2 divizii de cavalerie, 20 divizii de infanterie, plus alte 3 divizii în rezervă. Totalul unităţilor mobilizate de România la data de 15 august 1916, orele 24,00, au fost de: 366 batalioane, având 413 mitraliere de câmp şi 161 mitraliere grele. În această dată, armata română a reuşit să mobilizeze efectiv un număr de 833.600 soldaţi ofiţeri, din care 13.561 ofiţeri şi 562.847 soldaţi, sergenţi, subofiţeri. În afară de acest număr impresionant de trupe, mai erau în rezervă mobilizate încă 420.870 soldaţi şi ofiţeri, care puteau fi chemaţi la nevoie la mobilizare, cum de altfel s-a şi întâmplat. În afară de trupele terestre, România mai avea o puternică unitate de luptă pe Dunăre, precum şi nave de război din Marea Neagră care au fost la început dezarmate de trupele germane. Spaţiul nu ne permite să facem o trecere detaliată a desfăşurării războiului, ci doar o scurtă amintire asupra modului în care clasa politică din perioada primului război mondial a ştiut să se mobilizeze, pentru ca visul de milenii a românilor de unire în graniţele fireşti de la Nistru până la Tisa, să se materializeze la data de 01 dec. 1918. Sigur că din cei care au luptat în acele vremuri, nu mai există supravieţuitori. Numai că, memoria lor şi jertfa lor supremă nu trebuie uitată. Nu trebuie uitat nici faptul că în prezent, Germania, ca mare putere, cu sprijinul SUA şi a unor ţări din Europa de Vest, după 2007, prin aşa zisa intrare în UE, încearcă cu spijinul unor forţe politice trădătoare, să sprijine dorinţa Germaniei după 100 ani de cucerire teritorială a României, şi implicit, aşa cum sunt unele discuţii la nivel global, cu sprijin american, se doreşte şi pentru România situaţia distrugerii statului iugoslav. Pentru români, se doreşte ca Transilvania să devină fostului Imperiu Austroungar, Banatul să fie cedat compensatoriu sârbilor, Basarabia să rămână sub influenţa rusească şi ucraineană. De aceea, am apelat la g-ral de brigadă Stan Niţu, preşedintele veteranilor de război militar, care ne-a pus la dispoziţie tabelul cu ce mai există ca persoană fizică, veteran de război după cel de-al II-lea război mondial, numărul lor ridicându-se, în prezent, pe localităţi, la 210, iar pentru urmaşele văduve de război, numărul lor ridicându-se la 2900. În acest context, facem un apel la autorităţile statului român, la primarii argeşeni, indiferent de culoarea politică, să manifeste o grijă faţă de cei acre au mai rămas în viaţă, aşa cum fac doar câteva primării din judeţul Argeş, amintind în acest sens, Primăria comunei Bogaţi, prin primarul Ion Gârleanu şi Primăria oraşului Mioveni, prin primarul Ion Georgescu.

Domnilor primari, puţin respect nu ar strica!

Nr. crt.	Localitatea	Veterani	Urmaşe
1	Albeşti de Argeş	3	29
2	Albeşti de Muscel	4	25
3	Albota	-	15
4	Aninoasa	2	31
5	Arefu	2	32
6	Babana	2	13
7	Băiculeşti	-	34
8	Bălileşti	3	46
9	Bârla	3	36
10	Bascov	2	19
11	Beleşi Negreşti	2	12
12	Berevoieşti	1	20
13	Bogaţi	4	36
14	Boteni	2	16
15	Boţeşti	1	13
16	Bradu	4	14
17	Brăduleţ	2	22
18	Budeasa	2	15
19	Bughea de Jos	3	18
20	Bughea de Sus	1	3
21	Buzoieşti	2	29
22	Căldăraru	2	18
23	Călineşti	4	67
24	Câmpulung	11	111
25	Căteasca	1	23
26	Ce pari	2	18
27	Cetăţeni	3	19
28	Cicăneşti	1	15
29	Ciofrângeni	2	14
30	Ciomăgeşti	2	6
31	Cocu	-	20
32	Colibaşi	-	24
33	Corbeni	4	24
34	Corbi	2	23
35	Coşeşti	2	40
36	Co stesti	7	40
37	Cotmeana	1	19
38	Cuca	1	18
39	Curtea de Argeş	11	109
40	Dâmbovicioara	1	11
41	Dârmăneşti	2	19
42	Davideşti	1	13
43	Dobreşti	-	12
44	Domneşti	3	32
45	Drăganu	1	9
46	Dragoslavele	1	20
47	Godeni	3	27
48	Hârseşti	2	19
49	Hârtieşti	1	20
50	Izvoru	2	15
51	Leordeni	4	51
52	Le reşti	5	36
53	Lunca Corbului	6	30
54	Malmeni	2	26
55	Mărăcineni	1	20
56	Merişani	2	11
57	Miceşti	1	12
58	Mihăieşti	3	42
59	Mioarele	-	24
60	M iove ni	2	19
61	Miroşi	3	11
62	Mărăşeşti	2	20
63	Moşoaia	2	15
64	Mozăceni	1	19
65	Muşeteşti	1	33
66	Negraş	2	19
67	Nucşoara	4	5
68	Oarja	2	7
69	Pietroşani	2	39
70	Piteşti	47	461
71	Poiana Lacului	-	31
72	Poienari de Argeş	-	9
73	Poienari de Muscel	2	19
74	Popeşti	4	13
75	Priboieni	1	24
76	Răteşti	2	22
77	Rochi	3	10
78	Rucăr	4	35
79	Sălătrucu	-	12
80	Săpata	2	15
81	Schitu Goleşti	1	17
82	Slobozia	5	30
83	Stâlpeni	4	21
84 '	Ştefan cel Mare	4	12
85	Ştefăneşti	4	58
86	Stoeneşti	4	42
87	Stolnici	4	29
88	Şuiei	1	13
89	Suseni	1	20
90	Teiu	3	22
91	Tigveni	4	34
92	Ţiţeşti	-	27
93	Topoloveni	4	44
94	Uda	2	27
95	Ungheni	2	22
96	Valea Danului	2	14
97	Valea laşului	-	18
98	Valea Mare Pravăt	1	31
99	Vedea	-	30
100	Vlădeşti	-	11
101	Vultureşti	-	5
	TOTAL:	**210**	**2 900**

C.C.A - STEAUA UN ASTRU ÎN FOTBALUL ROMÂNESC

Constantin Brancu - fostul preşedinte al Clubului Steaua - dezvăluiri din istoria marii echipe

Fotbalul românesc a avut de-a lungul a peste 100 de ani de existență o de reprezentanți de frunte, care s-ar fi putut impune prin valoarea lor în Europa sportului cu balonul rotund şi chiar pe plan mondial. În perimetrul național au crescut şi s-au format generații de fotbalişti talentați care, prin modul cum s-au exprimat în teren, n-au fost mai prejos de vedetele celebre al căror nume s-a înscris în galeria soccerului de pe mapamond. Fotbalul nostru a dat jucători ca Rudy Wetzer, Bodola, Biirger, Raffinski, Ciolac, Dobay, Bindea, Cotormani, Baratki, Vogi, Marian, Filote, Vaczi, Marinescu, Albu, DOzon, Voinescu, Apolzan, Constantin, Dobrin, Dumitru, Balaci, Boloni, Duckadam, Hagi, Lăcătuş şi mulți alții care au jucat foarte bine atât în echipele lor de club din țară şi din străinătate, cât şi în echipa națională. Privind retrospectiv asupra formațiilor care au făcut o adevărată epocă, wt patern să nu amintim pe romantica Ripensie a anilor interbelici, C.C.A.-ul deceniului şase cu unsprezecele său de legendă, învingătorii lui Hamburg S.V., „câinii roşii" din Şoseaua Ştefan cel Mare, Dinamo Bucureşti, semifinalistă în „Cupa Campionilor Europeni", studenții din Bănie componenți ai Universității Craiova, semifinalistă în „Cupa U.E.F.A." La nivelul echipei reprezentative, ia etapa postbelică, „frumoşii nebuni" ai anilor 1970,1984 şi 1990, participanți la Campionatul Europei şi cel Mondial, pot constitui generații de referință care au reprezentat fotbalul nostru la prestigioasele competiții care au reunit pe cei mai buni fotbalişti din lume. Sunt premize ca echipa ce va participa la World Cap '94 din America să obțină succese cu totul remarcabile. Prin prisma rezultatelor, în mod paradoxal, observăm că la nivelul echipelor de club ne-am impus relativ târziu în Europa, studenții craioveni şi dinamoviştii bucureşteni anunțând parcă extraordinarul succes al echipei Steaua din 1986, încununat cu acea minunată noapte de mai sevillana. Rezultatele echipei Steaua - un adevărat astru al fotbalului românesc -reprezintă chintesența acumulărilor în timp, reunind talentul şi pasiunea câtorva generații de jucători, priceperea atâtor antrenori şi conducători de marcă ce au îmbogățit tradițiile frumoase ale clubului militar. în ele s-au înscris valori fotbalistice şi c arac teri ale autentice, ce oglindesc imaginea unei adevărate şcoli a muncii şi educației civice. Faimoasa C.C.A. cu Voinescu, Apolzan, frații Zavoda, Onisie, Alecsandrescu, Constantin, Tătaru şi ceilalți iluştri fotbalişti, rafinata echipă cu Suciu, D. Nicolae, Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Negrea, D. Popescu, Fl. Voinea ş.a., romantica Steaua cu Iordănescu, Dumitru, Sameş, Iordache, Anghelini, Zamfir şi Marcel Răducanu au situat fotbalul din clubul militar la cotele cele mai înalte din (ara noastră. Ceea ce a impresionat dea lungul anilor la fotbaliştii de la C.C.A. -Steaua a fost jocul lor, exprimând parcă, cel mai bine dintre toate grupările fotbalistice de la noi, temperamentul latin care a însemnat nu numai dârzenie şi tenacitate, ci şi artă, frumusețea întâlnirilor fiind în toate etapele o trăsătură distinctă. Marea C.C.A., cu ultimul sfert de oră electrizant, juca după o partitură în care notele puneau în evidență un patetism ce încânta iubitorul dc fotbal, el luând drumul stadionului cu gândul nu numai la un rezultat bun, ci şi dornic să asiste la un spectacol agreabil, care să-i aducă buna dispoziție atât dc necesară vieții de toate zilele. Salturile dintr-un colț în altul al porții lui Voinescu, eleganța şi detenta lui Apolzan, rafinamentul lui Bone şi Constantin, mişcarea în teren a lui Alecsandrescu şi Tătaru dădeau jocului anilor '60 acel farmec pentru care de fapt se născuse. Poezia din jocul celeilalte generații apărute, în care reflexele lui Iordache, alături de combinațiile imprevizibile ale lui Iordănescu şi Dumitru, viteza şi ruperile de ritm ale lui Troi şi Zamfir, fantezia fără margini a lui Marcel Răducanu au făcut din paradele lor o adevărată artă, exprimată pe covorul verde al stadionului ce avea să dea fiecărui spectator senzația că se află pe valurile unei mări nu prea mult agitate. Foarte mulți specialişti şi iubitori de fotbal afirmă că întotdeauna am avut fotbalişti de clasă internațională,

ECHIPA CAMPIOANĂ A ȚĂRII ÎN 1951 ŞI CÎŞTIGĂTOAREA CUPEI: PETRE MOLDOVEANU, ION VOINESCU, FRANCISC ZAVADA, SANDU MOLDOVEANU, TIBERIU BONE, NICOLAE DRĂGAN, ŞTEFAN RODEANU, VASILE ZAVODA, NICOLAE ROMAN, PETRE BĂDEANȚU, ŞTEFAN BALINT.

dar rezultatele propriu-zise nu au fost pe măsura valorii lor. O cauză a fost şi aceea a neparticipării suficiente la jocuri internaționale, cum se exprima într-o zi celebrul nostru înaintaş şi actualul antrenor de prestigiu Gheorghe Constantin. Oare e normal ca un fotbalist ca el, care a fost „şef de promoție" ani de zile, să aibă numai 39 de selecții în echipa națională, iar Petschovschi numai 32, când unii fotbalişti din ultima generație se apropie de cifra 100? Iar unul, Ladislau Boloni, a şi depăşit-o? Nu este. Dar, în condițiile când - aşa cum spune „profesorul" Constantin - echipa reprezentativă juca trei meciuri pe an, nu este deloc dc mirare. Şi clubul militar a avut multe talente, dar rezultatele au fost mai degrabă episodice. Turneul echipei C.C.A. în Anglia, lupta pentru calificare în Cupa Campionilor cu Borussia Dortmund din 1957, victoria Stelei anilor '70 cu F.C Barcelona reprezintă prea puțin pentru „clubul fanion", cum de multe ori i s-a spus. Dar au venit anii '80 când, cu migală şi pasiune, a început clădirea echipei care s-a răzbunat pentru toată această „nedreptate" ce i s-a făcut de-a lungul anilor. Steaua ne-a urcat pe podiumul cel mai înalt în cea mai prestigioasă competiție europeană, „Cupa Campionilor"; dar nu numai atât, ea s-a menținut câțiva ani între cele mai mari echipe de pe Continent. Ceea ce iubitorul de fotbal român a sperat zeci de ani, a realizat generația lui Duckadam, Iovan, Belodedici, Stoica, Boloni, Lăcătuş, Bumbescu, Ilie Bărbulescu, Balint, Majearu, Pițurcă aducând, după o noapte de vis, din țara iberică prestigiosul trofeu la Bucureşti, înscriindu-se astfel în cartea de aur a fotbalului mondial cu cel mai bun rezultat obținut vreodată până atunci de echipele de club din această parte a sud-estului Europei. Din acest moment şi până azi, o mulțime de cronicari autohtoni şi de peste hotare au analizat în amănunțime „minunea din Cârpaci", privind cu lupa profesionistului toate particularitățile acestei echipe. Puțini sunt însă cei care au încercat să surprindă intimitatea ei, să privească dinlăuntrul fenomenului ridicarea, creşterea şi ajungerea pe culmi a formației militare. Este cunoscut că fiecare vedetă are propria sa istorie, mai mult sau mai puțin romanțată; şi Steaua o are pe a ei, destul de bogată în evenimente, multe dintre ele inedite. Câtă muncă şi ardoare, câtă pricepere şi sârguință, câtă transpirație şi sudoare, câți nervi şi răbdare, câte frământări şi emoții, câte bucurii şi necazuri, aspirații şi gânduri au necesitat realizarea unei asemenea „opere" care ne-a adus atâtea lacrimi de fericire ştiu şi pot să spună cel mai bine, în această unită familie ce se cheamă Clubul Sportiv al Armatei - Steaua, cei care au trăit nemijlocit în acest colectiv. Participând la construcția echipei câştigătoare a „Cupei Campionilor Europeni" în 1986, cred că îmi este permis să vă prezint crâmpeie din frumoasa poveste de suflet a echipei din Ghencea. Veți descoperi personaje şi aspecte ce păreau atât de cunoscute şi familiare până acum şi pe care voi stărui să le pun într-o lumină pe cât de veridică, pe atât de umană. Misiune grea, pentru că la formarea şi succesele acestei mari echipe au contribuit deopotrivă jucători, antrenori, conducători, medici şi alți factori. Intenția de a-i surprinde pe cei mai semnificativi mi se pare un act de curaj. Să încercăm s-o conturăm din plăcerea şi interesul de a-l bucura pe iubitorul acestui joc miraculos al secolului nostru.

PRELUARE DIN CARTEA „DIN CULISELE SUPERCAMPIOANEI", CONSTANTIN BRANCU

UMOR LA REFLECTOR

Colegul meu se laudă la toată lumea cu corpul lui de zeu grec. Degeaba mă chinui să-i explic că Buddha nu era grec... Un soț este o persoană care, după ce duce gunoiul, se poartă ca şi cum ar fi făcut curat în toată casa!!

În ultima vreme se vehiculează ideea că americanii sunt mai credincioşi decât românii. Dacă analizăm situația, constatăm că, într-adevăr, americanii frecventează mai des bisericile. Dar faptul că îți aduci aminte de religie când îți e bine nu dovedeşte nimic. Să vedem ce se întâmplă când au americanii un necaz: "motherfucker", "bastard", etc. Ei uită de credință şi religie la primul hop. Românii însă îşi aduc aminte la necaz, imediat de religie: atunci începe un potop de biserici, cruci, sfinți, Dumnezei. Ca să nu mai vorbim de legăturile de familie care se activează tot la necaz: mame, în special.

I-am spus dentistului meu că mi s-au îngălbenit dinții. Sfatul lui a fost să-i asortez cu o cravată maro.

România, acuzată de trafic de armament chimic după ce ar fi livrat către Siria 2000 de baxuri de Adria Cola!

Noi apariţii teritoriale

O MATEMATICIANĂ LA IZVOARELE POEZIEI

Deşi sunt mai rare cazurile de matematicieni ori informaticieni care cultivă poezia, întâlnim, totuşi, în lirica românească actuală, câteva nume cu rezonanţă de statornicie: Vilia Banta, membră U.S.R, autoare a nouă volume de versuri, bine primite de critica literară şi de confraţi; academicianul Gheorghe Păun, de-asemenea membru USR, care semnează cu succes volume de poezie, proză, eseuri şi critică literară - şi conduce Revista „Curtea de la Argeş” şi, iată acum! - se iveşte la porţile consacrării Emilia Dănescu, matematiciană şi cercetătoare la Institutul de Tehnică de Calcul, Bucureşti şi informaticiană la Banca Naţională a României, semnatara a trei cărţi de poezie: „Zestrea toamnei”, „Recurs la memoria nopţii” şi „Odihna pietrei” - dintre care ultima tipărită în anul 2015, la Editura „Ştef (D/A, corn. S.R.L)”, Drobeta Turnu Severin. Prefaţatorul cărţii, criticul literar Lucian Gruia remarca faptul că: „Odihna pietrei reprezintă pentru autoare, în arderea etapelor, Drumul Damascului. Cu acest volum de versuri poeta Emilia Dănescu descoperă adevărata poezie şi îşi definitivează stilul propriu” (p.7). Din scurta notă bio-bibliografică şi câteva păreri critice, aflate la sfârşitul cărţii, reiese că autoare are câteva activităţi lăudabile şi în domeniul literar: este director de comunicare şi imagine la „Grup Media Singur - Alianţa Artelor”, din Târgovişte , redactor la revistele „Climate literare” şi „Impact cultural” - ambele din acelaşi municipiu; a primit mai multe premii şi diplome, a fost inclusă în câteva antologii - şi alte astfel de podoabe laudative, prin care un autor începător vrea să ne impresioneze - dar, din punctul meu de vedere, adevăratul drum al poetului începe cu tipărirea primului său volum de autor, şi cele câteva care urmează, pentru a-mi da seama de treptele parcurse, de drumul său spre consacrare. Cartea „Odihna pietrei” sugerează o elaborare tematică aparte, pornind de la statornicia acestei materii dure, din care sunt sculptate zeiţele şi eroii de legende ori de basme; sugestiv: creaţia literară, talentul şi valoarea volumului tind spre această statornicie, sugerată prin titlu: „Lângă o piatră / un castel de nisip am înălţat. / Cu tălpile goale/ am dansat împrejuru-le.../ Eram doi” (Contopiţi, p. 50). Deşi impresionantele lumini, din care se va înălţa castelul cuvintelor, sunt: iubirea, creaţia şi trecerea timpului, fiecare poet le percepe în felul său! în accepţiunea poetei-matematician, iubirea ne apare ca o comuniune de sentimente reciproce, care-i înalţă pe cei doi parteneri: „El mă citea...ştiu... / Pentru el eram/ o carte nesfârşită. // Mie nu-mi părea/ nimic interesant,/ de parcă aş fi fost un personaj/ din cartea secretă/ şi altcineva m-ar fi scris” (Cercul în rostogolire, P- 42). Creaţia ni se prezintă în hainele de sărbătoare, puţin încifrate, ale unei cercetătoare de suflete, sistematizându-şi astfel sentimentele: „O zi însorită/ se înfăşură/ molatic peste/ umerii noştri. (...) // Şi deodată/ am auzit glasul pietrelor/ şi al cailor înaripaţi/ coborâţi din văzduh/ pe pământ.,/ tropotind” (Fantezie, p. 77). Iar timpul este cronometrul care ne marchează constant existenţa, îndemnându-ne la responsabilitate: „Jumătate de viaţă/ este o jumătate./ Cealaltă/ este o altă jumătate./ Visăm, trăim... (La final, p.1007). Apoi, poeta revine la paralela dintre creaţia artistică şi statornicia pietrei, oarecum îmblânzită, umanizată: „Te-am scris pe pietre, pe nisip/ şi scoici,/ cu ochii zorilor de zi/ abia mijindu-mi înspre/ soarele răsare... (...) //Pe cerul înstelat/ şi pe târziul nopţilor de vară,/ cu felinarele de lună/ la plimbare.../ Te-am scris,/ Cartea mea” (Cartea mea, p.110). La acest succes, trebuie să mai remarcăm cele câteva desene (sculpturi în piatră, cu dalta cuvintelor!) ale lui Emilian Iachimovski, care se îmbină armonios cu expresivitatea poeziilor, dându-ne certitudinea că am citit cu plăcere gândurile şi sentimentele unei poete adevărate.

UN POET TALENTAT ŞI CONSTANT CU SINE - IOAN RAŢIU

„Pentru tine”, Editura Ispirescu, 2016

Cel de al XI-lea volum de versuri al talentatului poet Ioan Raţiu poartă titlul „Pentru tine”, tipărit la Editura Ispirescu, 2016 - şi are un fel de auto-prefaţă, din care aflăm că: „Uimitor este să-ţi pese de rostul paşilor tăi... făcuţi, nefăcuţi, refăcuţi prin...clipe, visuri, amintiri căutând ori lăsându-te căutat”... (Cuvânt înainte, p.9). Într-o altă secvenţă, „Clipa”, regretatul profesor universitar doctor, Ion Rotam scria: „Ioan Raţiu este un poet ce nu s-a grăbit deloc să publice, deşi se află la o vârstă respectabilă, cu totul potrivită gradului de colonel, pe care îl poartă, cu toată cinstea şi demnitatea cuvenite”. De atunci până acum însă, harnicul autor a tipărit mai multe cărţi: „Tribunul clipei”, „Nu chiar totul despre sex”, „Gândurile unui neînţeles”, „Gânduri cu subînţeles” (probabil o replică la cel dinainte), „Din vina clipei”, „Psalmi”, „Amintirile unei clipe”, „într-un teatru de vise”, „Fără semne”. Harnic, cult, cu un har poetic de excepţie, modest cum puţini creatori mai întâlneşti în zilele noastre, el tipăreşte câte o carte de versuri pe an, trecând în poezie de gradul de colonel spiritul, tinzând, după cum desprindem din acest volum, spre cel de general de vis, peste batalionul clipelor, care formează un fel de obsesie a autorului. Cartea pe care v-o prezint, sub atotcuprinzătorul titlu „Pentru tine”, include versuri dedicate mamei, tatălui şi, mai ales, unei iubite ideale. Amintirea mamei este luminoasă şi însoţită de sfaturi înţelepte: „Zbor pentru tine, mamă!/ Port un sărut/ pe aripa Luminii din care m-ai născut.../ în cerul tău se împlinesc dorinţe,/ îndemnuri, pilde, întrebări/ împodobind priviri înlăcrimate/ sau zâmbete pentru iertări...” (Pentru tine, p.15). Tatăl este înfăţişat ca un om generos, care îşi preţuieşte copiii şi le împarte zâmbete, cu o dragoste, totuşi, reţinută: „îndeamnă primăvara din muguri, ca să ştii: Nu vorbele se uită, ci zâmbetele mor/ Atunci când o Iubire se-mparte la copii,/ Aşa cum pentru viaţă nimic nu e uşor!” (Ca să ştii. p.11). Iubita se bucură de un spaţiu mai amplu, pe măsura creşterii delicate a acestui sentiment nobil: „Primeşte-mi clipa, la sărut răspunde/ Cu toate îmbrăţişările târzii,/ Nelinişttită primăvară, tu fii// Miracolul speranţei, până unde/ Se va întinde-n ceruri vraja noastră,/ Purtată-n zbor de pasăre măiastră...” (Primeşte-miclipa!, p.19). Astfel de versuri, bine alcătuite, armonioase, muzicale, sensibile şi profunde, întâlnim pe fiecare pagină: „Eşti/ un ram al căutării/ inventat de anotimpuri / la porunca tinereţii/ revărsare-a clipelor/ din Lumină/ în Lumină/ printre multe câte/ sunt” (Un ram, p.14). Observăm că volumul are o anumită structură, intenţionat căutată: printre poeziile clasice, gen sonet, autorul presară versuri moderne, concise şi sugestive: „îţi aminteşte/ când/ privirile se-ntorceau// în dreptul aceleaşi clipe/ recunoşteai/ tinereţea” (Tinereţea, p.72). Obsesia autorului este zborul clipelor iute trecătoare, purtându-l pe creator pe treptele vârstelor, deşi, interogativ, el crede că: "Ştii ? / Moartea se teme / de poezii" (Ştii ?, p.28). Sugestia este că, prin creaţie, putem rămâne statornici în memoria urmaşilor: „Totul e să crezi în tine!/ Unde clipa nu te vrea,/ De la rău până la bine/ Se deschide inima... (Totul e să crezi în tine!, p.96). Ioan Raţiu este un poet deosebit, cu o armonie firească între sentimente şi cuvinte, conştient de valoarea sa reală, deşi nu o afişează cu ostentaţie. Are profilul moral al unui creator adevărat, stăpân pe mijloacele sale de exprimare.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ION C. ŞTEFAN

Apariţia cortinei de fier şi în Ortodoxie

ORTODOXIA ROMÂNĂ, SPRE DIVIZARE – ÎNCOTRO?

Motto: „Secolul XX va fi religios... sau nu va fi deloc!"- Andre Marlott

Oare omenirea se îndreaptă spre dezastru? Iată o întrebare la care oamenii de ştiinţă nu găsesc un răspuns plauzibil. Acest lucru se datorează celor spuse în motto-ul de mai sus, de marele filozof, Andre Marlott. Ne interesează în primul rând ortodoxia românească, care după anul 1989, a suferit lovituri mai dure decât cele date de filozofia numită comunistă. Dacă dictatorul din Răsărit ne-a lăsat în pace, încât pe faţă sau pe ascuns am păstrat credinţa neamului nealterată, acum, invazia numeroaselor culturi venite din vestul Europei şi de peste ocean, alterează iremediabil credinţa milenară ortodoxă. Dacă nemţii au credinţa lor pe care o respectă, dacă americanii au multitudinile de culte venite din toată lumea, noi românii, după 1989, din ce în ce mai mulţi, prin fenomenul emigraţiei, ne îndepărtăm de esenţa fiinţei naţionale. Cel mai grav lucru este că conducătorii Bisericii Ortodoxe Române, nu ascultă de marii teologi ortodocşi locali, pe care îi marginalizează, iar ca finalitate, adoptă „moravurile şi năravurile" Bisericii Catolice. Sigur este cert că, Biserica Ortodoxă se deosebeşte fundamental de Biserica Catolică, în primul rând prin „ritualul bisericesc" care slăveşte viaţa şi plânge moartea. Biserica Catolică reprezintă doar un mijloc emoţional scurt, de cinstire a individului, care de la naştere până la moarte, a făcut ceva pentru societate. Tradiţia ortodoxă este mai aproape de perceptele biblice „din pământ te-ai născut... în Pământ te vei duce". de acest lucru, catolicismul nu ţine cont, datorită faptului că ei au fost cuceritori, au supus popoare, iar perioada cruciaţilor, precum şi perioada inchiziţiei, dovedeşte faptul că religia catolică nu are respect faţă de om decât prin cuvinte.

Şi totuşi... ruşii sunt 200 mil. ortodocşi de care ortodoxia română trebuie să ţină cont

Unitatea unei comunităţi, a unui grup de acţiune, a unor sisteme de organizare se poate menţine numai din interes sau numai cu forţa. Nenorocirea este însă că atunci când unitatea are la bază interesul, durata este limitată de creşterea inegală a dorinţelor membrilor constituenţi şi, de aici până la ivirea fisurilor în monolit nu mai este decât o chestiune de timp, care nici ea nu poate fi de lungă durată. Pe de altă parte, dacă unitatea este dictată de forţă, atunci, firea internă a fiecăruia din noi, fiecare parte a uneia din unităţile ce compun întregul este prizonierea subconştientă a voinţei de emancipare ceea ce frăgeşte, în timp, şi cel mai draconic sistem de forţă. De aici şi zicala că orice cetate se năruie din interior, iar exemplele ne sunt foarte des la îndemână numind aici şi acum doar trei: cetatea Babilonului, Imperiul Roman şi, mai nou, Marea Uniune Sovietică. Nu am ales întâmplător, între aceste trei exemple şi Imperiul Roman, pentru că de el este legată şi naşterea şi dezvoltarea, dar şi fărâmiţarea bisercii creştine. Apărută în jurul Ierusalimului şi a întregii Palestine şi apoi dezvoltate subversiv în întregul Imperiu Roman, creştinismul a căpătat formă şi reguli abia la Sinodul de la Niceea (anul 325 d.Hr.) la ordinul împăratului Constantin. De la acel moment de început putem spune că numai sub impulsul autoritar al împăratului s-a putut crea o dogmă şi o Carte de valoarea unei Constituţii, numind aici Biblia, cu Vechiul şi, de atunci, şi cu Noul Testament, în cadrul căruia s-au selectat patru (numai patru) Evanghelii canonice din multitudinea celor existente în circulaţie (orală sau scrisă) în acele vremuri, celelalte rămânând apocrife. Aşadar, formarea bisericii creştine canonice este rezultatul voinţei unui om puternic care dispunea şi de mijloacele, atât cele de drept, cât şi pe cele de forţă care să impună o asemenea constituire. S-au mai ţinut, în primul mileniu şi ceva încă şapte Sinoade ecumenice, niciunul cu pace interioară sjungându-se astfel in 1054 să se producă prima mare schismă, atunci când o parte a bisericii creştine s-a declarat adeptă a unei organizări piramidale în jurul Bisericii de la Roma, motivându-se acest fapt pe o formulare, destul de ambiguă, din Evaghelia lui Matei (16,18). După cum se ştie, în anul 383 d.Hr. s-a produs dezmembrarea Imperiului Roman în 2 părţi: partea de vest (cu capitala Roma) şi partea de est (cu capitala Constantinopol). Titulatura Scaun Apostolic pentru episcopul de Roma a fost recunoscută imediat de împăratul părţii de vest a imperiului (Theodosius, 383-395 d.Hr.), şi astfel, Sinoadele Ecumenice ulterioare (mai puţin cel din 381 de la Constantinopol) au fost tot atâtea probe de divergenţe, fără posibilitatea adoptării unor decizii sau norme dogmatice. Pentru informarea cititorilor noştri dăm lista celorlalte sinoade Ecumenice, astfel: Sinodul III – 431, Efes; Sinodul IV – 451, Cedonul Bitiniei; Sinodul V – 553, Constantinopol; Sinodul VI – 680-681, Constantinopol; Sinodul VII – 787, Niceea Bitiniei; Sinodul VIII – 879-880, Constantinopol; Sinodul IX – 1341, Constantinopol. După acest Sinod Biserica răsăriteană a păstrat organizarea autocefală cu centrul ecumenic la Constantinopol, iar cea apuseană a adoptat organizarea cu centrul Scaunului Apostolic de la Roma. Ei bine, de atunci, Biserica creştină nu a mai avut sinoade ecumenice, cele organizate în Biserica de răsărit fiind Sinoade panortodocse. Se tot încearcă, de aproape două secole, se tot încearcă organizarea unui Mare Sinod Ortodocs. Revenind la actualitate, încă de anul trecut s-a pornit lucrarea de convocare a unei întâlniri pregătitoare panortodocse, în insula Creta, în anul 2016. Dar iată că, din nou şi din nou, motive care nu ne scapă şi pe care le-am expus la începutul acestu eseu, Patriarhul Ecumenic nu a reuşit să obţină consensul şi astfel, întâlnirea din Creta nu s-a putut constitui într-o conferinţă panortodocsă, ba chiar mai mult, viu condamnată de cei absenţi. Au participat Preafericitul Părinte Bartolomeu, Patriarhul Ecumenic, P.F.P. Teodor, Patriarhul Alexandriei şi al întregii Africi, P.F.P. Teofil, Patriarhul Ierusalimului şi al întregii Palestine, P.F.P. Irineu, Patriarhul Serbiei, P.F.P. Daniel, Patriarhul României, P.F.P. Hrisostom, Arhiepiscopul noii Justiniane şi al întregului Cipru, P.F.P. Ieronim, Arhiepiscopul Atenei şi al întregii Elade, în calitate de asistent, P.F.P. Sava, Mitropolitul Varşoviei şi al întregii Polonii, P.F.P. Anastasie, Arhiepiscolul Tiranei şi al întregii Albanii, P.F.P. Rastislav, Arhiepiscop de Prešov şi Mitropolit al Cehiei şi Slovaciei. Nu au luat parte la această întâlnire panortodocse reprezentanţii Bisericilor Ortodocse din Bulgaria, Antiohia, Georgia şi Rusia. Pe semnatarul acestor rânduri nu-l miră aceste absenţe, având în vedere tendinţele Patriarhiei Ruse, tributară se pare Testamentului politic al Ţarului Petru I cel Mare, de a acapara puterea ecumenică. Poate aceleaşi subtile pretenţii le are şi Sfântul Scaun al Antiohiei, fie şi datorită vechimii acestuia, fie a marii arii de cuprindere (Antiohia-Turcia, Siria, Liban, Irak, toate Ţările Golfului, Arhiepiscopiile din străinătate, în cele două Americi, Australia şi Europa) fie, de ce nu, ideea subliminală că Antiohia este cuceritoarea Constantinopolului, nume acum pirat, cel oficial şi, s-ar putea subînţelege, ecumenic, fiind Istanbul...(Ce mă surprinde, este necitarea în documente a Bisericii Armene, nici ca prezentă, nici ca absentă). Cert este că pretenţiile Rusiei sunt puţin impertinente, având în vedere că creştinarea întregii Rusii s-a produs la aproape un mileniu după afirmarea apostolică a credinţei în Hristos; la fel mi-aţi permite să spun şi despre Sfântul Scaun al Antiohiei, gândindu-ne la acţiunile absconse ale acestuia acestuia în masa mahomedană în care creştinismul se află în mare suferinţă. Se dusese vorba că ortodoxia este cea mai închisă dogmă, care nu acceptă nici o modificare canonică ce ar putea încălca legea biblică. Dar iată că ifosele şi angoasele depăşesc dogmatismul şi conduce la o nouă schismă pe care, în ce mă priveşte, ca observator din afară, laic liber-cugetător, nu mi-o doresc de dragul adâncilor cugetători în vechea credinţă a poporului român, credincios de dinainte de venirea pe aceste meleaguri a Sfântului Apostol Andrei. Atitudinea arogantă a unor capi ai bisericilor apostolice ortodocse autocefale mă face să afirm cu tărie că o unitate a Bisericii Creştine este foarte departe de noi, dacă nu cumva chiar imposibilă. Deceniu de deceniu şi chiar secol de secol constatăm că se înmulţesc motivele de despărţire şi nu cele de apropiere. Rămân doar gesturi de bune intenţii (nici acestea nu ştiu cât de sincere şi cât de ipocrite) ale celor care afirmă că-şi doresc unirea, a cărei ruptură este mult mai veche decât Sinodul al IV-lea Ecumenic, mai veche decât schisma din 1054. În final, câteva date lămuritoare din punct de vedere istoric. În sec.10-11 a avut loc încreştinarea majorităţii populaţiei ruse. Biserica rusă s-a subordonat imediat Patriarhatului ortodox de la Constantinopol. Papa Leo IX (1049-1054) şi patriarhul de Constantinopol Michael Cerularius (1004-1058) au determinat ruptura definitivă dintre cele 2 biserici în anul 1054, în urma unor dezacorduri ireconciliabile (lupta pentru supremaţie în lumea creştină, divergenţe teologice etc). Această ruptură a rămas cunoscută în istorie sub numele de Marea Schismă. Bisericile de est ortodocse s-au declarat biserici autocefale după Marea Schismă, patriarhul de Constantinopol fiind considerat de aici încolo de către bisericile estice drept şef al bisericii ortodoxe. Un şef fără puteri de decizie ci doar de înregistrare şi coordonare centrală a tuturor bisericilor autocefale. În anul 1589, însă, patriarhul bisericii ortodoxe ruse din Moscova a pretins, la rândul său, preluarea rolului conducător al bisericilor ortodocse din întreaga lume, ceace a dus la noi complicaţii. (Se simţea, iată, nevoia unui nou episcop Nicolae care să-l imite pe cel de la Niceea-325, când se spune că l-ar fi pălmuit pe un frate mai cârcotaş, acesta fiind ultimul argument pentru înlăturarea divergenţei). Biserica ortodoxă recunoaşte numai primele 7 Concilii ecumenice creştine, respinge primatul şi instituţia papală, are o liturghie proprie şi cultul icoanelor. Această biserică susţine (şi, ca laic studios în ale credinţelor religioase, înclin să-i dau dreptate) că e singura care ar fi păstrat neschimbate dealungul secolelor dogmele, tradiţia, cultul şi organizarea bisericii creştine, aşa cum au fost în primele 8 secole de după Isus. Şi mai vreau să lămuresc ceva şi anume, ce stă scris în Evanghelia după Matei, pe baza căreia Biserica de la Roma şi-a revendicat titlul de Scaun Apostoloc. Aşadar, Matei 16,18, citez: „Şi Eu îţi zic ţie, că tu eşti Petru şi pe această piatră voi zidi Biserica Mea şi porţile iadului nu o vor birui". Mi se pare o forţare arogantă a textului ca din cele spuse de Mântuitor lui Petru să se tragă concluzia că biserica ce s-a construit peste piatra tombală a lui Petru să devină centrul creştinătăţii. Să nu uităm că, riscânduşi pentru prima oară viaţa, Hristos a spus Sinedriului că va dărâma templul şi în trei zile îl va reconstrui. A spus asta pentru că Hristos nu îşi mai dorea un templu din zid după ce văzuse în ce se transformase acea construcţie sfântă, considerată drept casă a lui Dumnezeu: în piaţă pentru zarafi, casapi şi negustori ambulanţi. Biserica pe care şi-o imagina Hristos este şi azi Biserica din sufletul credinciosului. Aceea este biserica pe care popoarele de credincioşi trebuie să o păstreze şi să o apere de ispite. Locaşurile de cult pot fi şi fără slujitori ce se imaginează mijlocitori între om şi Dumnezeu. Credinciosul vine la Biserică nu atât pentru a-l asculta pe preot, cât pentru a se ruga el însuşi Tatălui, Fiului şi Sfântului Duh, în intimitatea sufletului său, în comuniune directă şi nemijlocită cu Domnul.

VICTOR VERNESCU

Drapelul UE nu este simbol naţional al României!

ZIUA DRAPELULUI NAŢIONAL 2016

Legea 75/1994

Pe 26 Iunie 2016, în toată țara am serbat ,,ZIUA DRAPELULUI NAȚIONAL", zi aleasă pentru acest eveniment încă din 1998. La noi, în oraşul Piteşti, a fost arborat ,,DRAPELUL NAȚIONAL" în fața Casei Armatei, în prezența celor noi aleşi, a gărzii militare, a celor de la jandarmi şi a orchestrei de la Teatrul Al. Davila. Corul veteranilor ,,Mihai Viteazul" din Piteşti a avut un program de cântece patriotice. Eu, dacă aş fi fost un ... patron, un ,,edil" al urbei, (un patriot potent vreau să spun) aş fi împărțit timp de o oră –timp în care a avut loc festivitatea şi s-a arborat ,,DRAPELUL NAȚIONAL" - stegulețe în miniatuă cu drapelul național, tuturor trecătorilor. (Se găsesc bani pentru ... toate lucrurile mai puțin importante, iar pentru lucrurile cu adevărat importante... mai puțin ...)

Cu părere de rău , am constatat că nici instituțiile ... importante din oraş, nu au arborat drapelul național. Există afişe cu tot felul de reclame... dar drapelul... mai rar. De ce? De ce frați români? Vă este teamă? Vă este ruşine? Cum să privesc lucrurile ca să pot înțelege? Trebuie să admir şi să felicit acțiunea întreprinsă de istoricul George Rotaru, împreună cu d-na col. Cornelia Preoteasa - M.Ap.N. Bucureşti, un grup de iubitori ai drapelului național din mai multe județe din țară, împreună cu preşedintele Asociației Naționale Cultul Eroilor ,,Regina Maria" - filiala Argeş - Ştefan Alexandrescu, dar şi Corul Veteranilor ,,Mihai Viteazu" Piteşti, s-au întâlnit în Bucureşti, la invitația d-lui Marius Apostol- preşedintele Asociației Militarilor Veterani şi Veteranilor cu Dizabilități ,,Sf. Mare Mucenic Dimitrie- Izvorâtorul de Mir, aducând un omagiu la Monumentul Eroilor militari căzuți în misiune în Teatrele de Operații şi pe teritoriul României cu ocazia Drapelului Național. Am colindat toată capitala noastră dragă –Bucureşti – cu Drapelul Național fluturând şi cântând: ,,Trăiască-n fericire şi linişte poporul,/ Trăiască libertatea, Trăiască Tricolorul" (Adrian Paunescu). Trecătorii ne-au aplaudat şi au imortalizat momentul. Ajunşi în Parcul Tineretului, la Monumentul închinat ,,Eroilor Militari Români Căzuți la Datorie", programul a fost pe măsură şi de luat în seamă. Ne-am mai bucurat de prezența d-nei Secretar de Stat - OTILIA SAVA, care a fost întâmpinată cu salutul Plutonului 30 gardă. S-a intonat Imnul de Stat, s-a ridicat Drapelul Național, ne-a vorbit despre importanța acestei zile d-na Secretar de Stat Otilia Sava, d-l Marius Apostol. Actorul Marius Nistor de la Teatrul Al. Davila Piteşti, a recitat câteva poezii închinate Drapelului Național, la fel d-l Ion Sibiceanu şi d-l Constantin Samoilă. Corul Veteranilor ,,Mihai Viteazul" a încheiat cu mai multe cântece patriotice,închinate atât Drapelului Național dar şi veteranilor prezenți la festivitate. Tot respectul pentru organizatori şi participanți.

NUŞA CANTEMIR

VETERANII LĂSAŢI ÎN UITARE

Da, de curând au fost alegeri. De fiecare dată se fac fel şi fel de promisiuni, valabile de cele mai multe ori până la pronunțarea... alesului. Acum se tot discută... cât se mai adaugă... la caşcavalul fiecăruia. Dar se întreabă careva... câți „veterani adevărați" mai sunt pe lângă noi? Aceştia şi-au lăsat tinerețea pe melegurile țării, departe de casă şi de familie, cu bubuitul tunurilor sau al puştii lângă ei în orice moment. Aşa s-au odihnit: în tranşee, au mâncat când au putut şi au băut apă la fel. Pentru ce!? Pentru ca noi să avem o ,,ȚARA LIBERĂ şi INDEPENDENTĂ". Stau acum la casele lor... (dacă) la vârsta cea mai dificilă . Toți au peste 93-94 de ani. Ați vorbit vreodată cu ei? V-au povestit cum a fost!? Ce au îndurat!? Când şi ce au mâncat!? Sunt lăsați uitării... De ce!? Grăbiți-vă, cu mic cu mare, aflați istoria vie şi adevărată până nu-i prea târziu. În fiecare zi rândurile lor se subțiază şi se mai stinge o candelă... În județul nostru au mai rămas 210 veterani. Vorba poetului:

,,Priveşte veteranii,ei se grăbesc să plece
Azi mai sunt doar sute, mâine vor fi zece...
Şi-au pus zălog chiar viața,erau parcă-n visare
Iar cei sosiți acasă, rămas-au în uitare."

Propun tuturor edililor din această țară să se gândească şi la aceşti... oropsiți de veterani şi să le asigure asistență medicală serioasă şi gratuită. Să le dea lunar câte o primă, un pachet cu produse alimentare, medicamente... sau ce le este necesar. Preşedintele A.N.V.R. Argeş – Gen. mr. (r) STAN M. NIȚU ne comunică: în județul Argeş avem 12 comune care nu mai au niciun veteran; 16 comune cu câte un veteran; 29 comune cu câte doi veterani ... etc. Oraşul Piteşti mai are astăzi 47 de veterani. Mâine nu ştiu câți vor fi... Aşadar să ne grăbim, să le arătăm recunoştința noastră pentru ceea ce au făcut.

NUŞA CANTEMIR

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „JURNAL DE ARGEŞ“

Timp de patru zile, Rucărul a fost Capitala Internaţională a Cavalerilor Templului Sacru

În perioada 30 iunie - 3 iulie, la Rucăr a avut loc Festivalul Internațional Medieval al „Grădinii Maicii Domnului”, manifestare ce a reunit două proiecte devenite tradiționale. Ne referim la Festivalul Internațional al (Cavalerilor Templului Sacru, aflat la ediția a IV-a si la Festivalul Sf. Ioan Botezătorul al Cavalerilor de Malta, cea de a VI-a ediție. Pe parcursul celor 4 zile, grație Asociației „Regalla” şi a partenerilor săi, a administrației locale dar şi tuturor inimoşilor rucăreni implicați, participanții au intrat în ambientul Taberei Medievale din Parcul Podişor, devenind participanți activi ai jocurilor medievale. Toți cei prezenți s-au delectat cu produsele culinare ale Bucătăriei Medievale, au asistat la spectacolul costumelor care au completat atmosfera de ev mediu iar turiştii au putut achiziționa produse de olărit, miere, brânzeturi, vinuri, preparate haiduceşti din carne si panificație, dar şi opinci, icoane sau bijuterii. De asemenea, manifestarea a inclus o serie de activități artistice, culturale şi sociale, precum şi evenimentul tradițional „Şezătoare-n fân”, un bal de caritate şi multă voie bună, totul de dragul vremurilor de altă dată şi în speranța reînvierii măreției acestora în conştiința tinerilor. ***(A.C.)***

Ziarul „ANCHETA“

O judecătoare din procesul lui Iohannis - noul vicepreşedinte al Curţii de Apel Piteşti

Săptămâna trecută, au fost validate rezultatele concursului pentru ocuparea funcțiilor vacante de conducere din justiție. La nivelul județului Argeş, au fost scoase la concurs cinci posturi la nivelul instanțelor judecătoreşti şi două pentru parchete. Din cele cinci funcții de preşedinte sau vicepreşedinte al instanțelor argeşene, doar pentru unul singur au existat candidați, respectiv cel de vicepreşedinte al Curții de Apel Piteşti, in vreme ce pentru cele de preşedinte şi vicepreşedinte al Judecătoriei Piteşti, de preşedinte al Judecătoriei Costeşti şi vicepreşedinte al instanței de la Câmpulung nu a existat niciun magistrat interesat.

Victorie fără drept de apel împotriva contracandidaţilor

Vicepreşedinția Curții de Apel Piteşti a fost intens disputată, existând trei candidați care şi-au dorit funcția: Radu Daniel, Viorel Terzea şi Raluca-Emilia Trandafir. În urma concursului derulat pe parcursul ultimelor săptămâni, noul vicepreşedinte al Curții de Apel Piteşti este judecătoarea Raluca Trandafir, care va face echipă cu preşedintele Marius-Gabriel Săndulescu. Raluca Trandafir a câştigat detaşat postul vizat, obținând cele mai mari note la examenul de promovare în funcții de conducere, la o diferență de peste 1,5 puncte față de contracandidații săi. Noul vicepreşedinte al CA Piteşti şi-a adjudecat postul dorit cu 9,42 la proiect şi 9,80 la proba scrisă, rezultând o medie finală de 9,61, în vreme ce colegii săi contra cărora a concurat au avut medii aproape egale - 7,98 şi 7,95. Raluca Trandafir este de trei ani judecător la secția civilă a Curții de Apel Piteşti, după ce o perioadă a activat în cadrul Tribunalului Argeş, unde a ocupat şi funcția de preşedinte al Secției Civile. Raluca Trandafir face parte din completul care va judeca procesul preşedintelui Klaus Johannis de la Curtea de Apel Piteşti.

Noi prim-procurori la Piteşti şi Topoloveni

La acelaşi concurs au participat şi doi procurori argeşeni, care au susținut examen pentru posturile de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Topoloveni şi de prim-procuror adjunct al Parchetului Piteşti. Fiind singurii candidați pe posturile vizate, singura condiție era ca aceştia să obțină „note de trecere”, lucru care s-a şi întâmplat. Astfel, noul prim-procuror de la Topoloveni este Daniel Crețu, care până acum figura ca magistrat al Parchetului Costeşti, delegat la Piteşti, acesta obținând media 8,06. De asemenea, noua adjunctă a Antoniei Priote asa este Aurelia-Isabela Nedelea, care a câştigat postul numărul doi din Parchetul Piteştean cu 7,85. Toți noii şefi din justiția argeşeană îşi vor lua funcțiile îi i primire începând cu data de 15 iulie.

Nadia Ciochină

Ziarul „OBIECTIV DE ARGEŞ“

Sentinţă amânată pentru dosarul Găteasca

Fostul preşedinte al Consiliului Județean Argeş, Constantin Nicolescu va afla peste două săptămâni verdictul magistraților în cazul dosarului Căteasca. Judecătorii de la Înalta Curte de Casație şi Justiție au amânat pentru a doua dată decizia în cazul lui Constantin Nicolescu în dosarul în care este anchetat de fraudă pe fonduri europene, procurorii DNA cerând majorarea pedepsei. DNA a acuzat că Nicolescu şi alte 11 persoane că ar fi fraudat fonduri europene în valoare de 1,2 milioane euro. Procurorii susțin că Nicolescu ar fi accesat fondurile europene PHARE prentru construcția unui pod în localitatea Căteasca despre care ar fi arătat că fost afectat de inundațiile din 2005 deşi podul era deteriorat anterior. De asemenea, DNA susține că societatea ZEUS care a construit podul a fost avantajată în cadrul procedurii de licitație. Procurorii îl acuză pe Nicolescu că a aprobat ilegal suplimentarea contractului pentru podul de la Căteasca cu suma de 1 milion de euro. În urma acestui dosar, Constantin Nicolescu a fost condamnat la 9 ani şi jumătate de închisoare, iar acum riscă să stea şi mai mult după gratii. ***(A.V.)***

DEŞI MAI GREU... BASCOVENII AU APRECIAT DIN NOU ACTIVITATEA PRIMARULUI STANCU

Deşi cu întârziere, ziarul local „Buletinul bascovenilor”, a făcut o analiză pertinentă privind modul în care majoritatea cetățenilor din comuna baacov cu satele componente, şi-au îndeplinit dreptul fundamental de alegător. Trebuie precizat de la început faptul că localitatea Bascov este de departe cea mai mare comună din județul Argeş şi probabil una dintre cele mai mari din România, raportată la numărul de locuitori, Bascovul având peste 12.000 de locuitori. Localitatea reprezintă nu un satelit fără importanță a municipiului Piteşti, ci probabil o concurentă importantă pentru ca în viitor Bascovul să fie declarat oraş. Cel mai important atuu îl reprezintă „zona industrială” construită cu aportul primarului Gheorghe Stancu şi a fostelor Consilii Locale, de-a lungul celor aproape 6 mandate de primari şi viceprimari ai actualului edil reales. Este adevărat că la vot s-au prezentat cu puțin sub 50%, numai că, acest lucru nu diminuează cu nimic meritul câştigului electoral al lui Gheorghe Stancu. Fără nicio discuție, că detaşat în cadrul acestor alegeri a fost fostul primar devenit actualul primar care a obținut 2529 de voturi, respectiv 63,43%, detaşându-se de ceilalți candidați care au obținut între 116 voturi cel mai puțin şi 510 voturi cel mai mult dintre contracandidații săi. Detaşat, la Bascov, PSD-ul, datorită măsurilor întreprinse în decursul carierei sale de primar al lui Gheorghe Stancu, a câştigat detaşat, obşinând 11 mandate alături de aliatul său ALDE, care a obținut 2 mandate, în total la Bascov, alianța PSD-ALDE obținând 13 mandate din cele 17 puse în joc conform legii electorale. Trebuie arătat că prin ansamblul satelor, satul Mica, unde locuieşte primarul, cetățenii l-au votat cu 66,15%, fapt de dovedeşte simpatia politică de care se bucură PSD-ul Bascovean.De aceea, trebuie cunoscut publicului numele consilierilor locali care fac parte din actualul Consiliu local al Primăriei Bascov:

- Sămăreanu Constanța-PSD
- Dumitrescu George Octavian-PSD
- Toma Răzvan Cristian – PSD
- Rizea Marian-PSD
- Sorescu Adrian-PSD
- Matei Ion Octavian-PSD
- Tomozei Ana-PSD
- Nedelea Valentin-PSD
- Prislopeanu Gheorghe-PSD
- Ilie Marin-PSD
- Matei Florian Codruț-ALDE
- Dumitru Pavel-ALDE
- Ciurezu Augustin-PMP
- Matei Cătălin Dumitru-PMP
- Vlăsceanu ION-PNL
- Dură Constantin-PNL

La închiderea ediției, trebuie precizat că Nedelea Gheorghe-PSD a fost ales de consilierii locali ca viceprimar al localității Bascov. Urmează ca în viitor, să prezentăm datele biografice ale viceprimarului ales.

D. BOŢILĂ

FELICITĂRI cu ocazia „SFÂNTULUI ILIE“

Cu ocazia “Sfântului Ilie”, Primarul GHEORGHE STANCU, în numele colectivului de angajaţi ai Primăriei Bascov, urează tuturor cetăţenilor care îşi serbează ziua numelui, un călduros şi sincer “La mulţi ani!”

Primarul Oraşului Mioveni, ION GEORGESCU, urează cetăţenilor din oraşul Mioveni şi din judeţul Argeş, care poartă numele Sfântului Ilie, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani!”

Primarul comunei Brăduleţ - ALECU EVLAMPIE, urează cetăţenilor din această comună, cu ocazia “Sfântului Ilie”, un călduros “LA MULŢI ANI!” şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Notarul public GRANCIU AUREL, urează argeşenilor, cu ocazia “Sfântului Ilie” “La mulţi ani”!

Biroul Judecătoresc VASILE IORDACHE, transmite tuturor cetăţenilor judeţului Argeş, cu numele “Sfântului Ilie”, cele mai sincere urări de bine, împlinire şi sănătate! „La mulţi ani!”

NICOLAE OIŢĂ, director general al SC ARGINTEX Piteşti SA, urează angajaţilor, clientelor şi prietenilor, cu ocazia “Sfântului Ilie”, un călduros „LA MULŢI ANI!”

GHEORGHE BREBEANU, primarul comunei Runcu de Dâmboviţa, urează tuturor celor ce îţi serbează ziua numelui, cu ocazia “Sfântului Ilie”, fericire şi împliniri!

Primarul comunei Bogaţi, ION GÂRLEANU, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia “Sfântului Ilie”, o viaţă senină ca o zi de primăvară! „La mulţi ani”!

Primarul comunei Domneşti, NICOLAE SMĂDU, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia “Sfântului Ilie”, tradiţionalul şi nemuritorul “La mulţi ani”!

DUMITRU SECĂREANU, primarul comunei Dâmbovicioara, urează consătenilor şi argeşenilor ce poartă numele Sfântului Ilie, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! “La mulţi ani”!

Cu ocazia “Sfântului Ilie”, primarul comunei Răteşti, MATEI GHEORGHE, urează cetăţenilor sărbătoriţi ai comunei, tradiţionalul „La mulţi ani”!

ION DUMITRU, primarul comunei Albota, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia “Sfântului Ilie”, fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor! „La mulţi ani”!

ION IONESCU, primarul comunei Cicăneşti, transmite cu ocazia “Sfântului Ilie”, fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani”!

Cu ocazia “Sfântului Ilie”, primarul comunei Stoeneşti, MARIN ION, transmite sincere urări de sănătate şi fericire! „La mulţi ani!”

Primarul comunei Valea Iaşului, domnul BARBU NICOLAE, urează un „La mulţi ani fericit” tuturor argeşenilor care îşi serbează numele, de Sfântul Ilie!

Primarul IONEL DULAMĂ, al comunei Rucăr, urează cetăţenilor, cu ocazia “Sfântului Ilie”, tradiţionalul „La mulţi ani!” şi o viaţă senină ca o zi de primăvară!

CASA DE AJUTOR RECIPROC a pensionarilor militari, prin preşedinte col. (r) Brezan Ioan, urează tuturor care îşi serbează ziua numelui de Sfântul Ilie, tradiţionalul “La mulţi ani”!

Primarul comunei Băiculeşti - NICOLAE DRAGNEA urează cetăţenilor din comună, care îşi serbează ziua numelui cu ocazia Sfântului Ilie, fericire şi numai bucurii! “La mulţi ani”!

Primarul comunei Muşeteşti, CONSTANTIN OANCEA – nou ales în primul mandat, urează tuturor locuitorilor comunei, un călduros „La Mulţi Ani!”, cu ocazia sărbătorii Sfântului Ilie.

Asociatia Cadrelor Militare în Rezervă - Basarab I, urează tuturor militarilor un călduros „la mulţi ani“, celor care-şi sărbătoresc ziua Sfântului mucenic Ilie!

În atenţia primarilor!

DRAPELUL TRICOLOR - BĂTAIA DE JOC A AUTORITĂŢILOR ŞI A UNUI NUMĂR DE CETĂŢENI

Anarhia care a cuprins România după 1990, se manifestă prin lipsa de respect faţă de simbolurile naţionale ale ţării. Aceasta în condiţiile în care, la Art. 12 din Constituţie se precizează care sunt aceste simboluri, iar prin legea nr. 75 din 16 Iulie 1994, modificată de către Senat în anul 2014, sunt precizate modalităţile de arborare ale acestor insemne. Deşi majoritatea românilor iubesc cu sfinţenie simbolurile naţionale, instituţiile şi autorităţile publice de pe teritoriul României, cel puţin în Argeş, nu dau doi bani pe aceste importante simboluri pentru care milioane de români civili şi militari şi-au vărsat sângele în decursul milenarei noastre istorii. Datorită acestui lucru, prezentăm art.2 din Legea nr. 75, alin. a) şi b).

Oare românii nu mai sunt patrioţi? Aceasta ar fi un mare sacrilegiu

Dorim să precizăm faptul că la toate ţările din Europa, America şi din lume, atunci când se arborează drapelul, toţi cetăţenii se înclină în faţa lui. Mai mult decât atât, veteranii care au luptat pe front pentru apărarea graniţelor, aproape că plâng. Spre deosebire de generaţia actuală de copii şi elevi care în prezent nu mai manifestă niciun respect faţă de aceste simboluri naţionale. De acest lucru se fac vinovaţi cadrele didactice, şefii autorităţilor publice locale şi centrale, primarii tuturor localităţilor de pe tritoriul românesc. Conform legii, drapelul României care reprezintă simbolul unităţii naţionale a statului român, este obligatoriu să se arboreze în mod permanent în două situaţii: a)-pe edificiile şi sediile autorităţilor şi instituţiilor publice; b)-la sediul partidelor politice, al sindicatelor, al instituţiilor de învăţământ şi cultură (şcoli, case de cultură, biblioteci, grădiniţe, cămine culturale şi la toate locurile care au legătură cu acestea). La art. 3 din legea 75/1994 se precizează modul în care drapelul tricolor se arborează temporar. În acest sens amintim în primul rând primarilor din localităţi, prevederile de la pct. b) „Cu ocazia festivităţilor şi ceremoniilor oficiale cu caracter local la locul unde se desfăşoară acestea". Se pune întrebarea, câţi dintre primarii localităţilor respectă acest paragraf din lege? Nu mai vorbim de faptul că este obligatoriu ca la toate competiţiile sportive, indiferent de nivelul său, să se arboreze temporar, drapelul. În acest sens, considerăm o gravă abatere pe care a săvârşit-o multipla noastră campioană dna. general Lipă care a dispus verbal ca la competiţiile sportive să nu se mai arboreze drapelul sau să se cânte imnul naţional. Un alt punct important privind modul de arborare al drapelului, chiar şi temporar, este reprezentat de punctul f) art. 3 care precizează fără echivoc, necesitatea arborării temporare a drapelului, „în timpul campaniilor electorale, la sediul birourilor, comisiilor electorale şi a secţiilor de votare". Cu alte cuvinte, este obligatoriu conform legii, ca începând cu data de 5 Mai când începe campania electorală, în toate localităţile din România, timp de 30 de zile, să fie arborat drapelul tricolor.

Prevederile art. 4 din legea arborării drapelului – valabilă şi pentru persoanele fizice cât şi juridice la sediile acestora

Pentru a dovedi cele spuse mai sus, o echipă a ziarului s-a deplasat pe o singură arteră principală de circulaţie care începe de la intrarea în Piteşti şi până la ieşirea din Com. Bascov. Ce s-a constatat reprezintă un dispreţ total faţă de simbolurile naţionale iar urmarea firească este aceea că majoritatea ţărilor din UE ne consideră ca fiind o colonie a lor încercând prin orice mijloc, să discrediteze simbolurile noastre naţionale. Cum se face acest lucru? Prin simpla nearborare a Drapelului Tricolor. Amintim în acest sens lipsa vizibilităţii tricolorului la majoritatea firmelor multinaţionale, amintim în acest sens firmele: Auchan, Lidl, Carrefour, Penny, la toate bezinăriile care nu mai sunt ale românilor ci ale multinaţionalelor. Un lucru foarte grav este reprezentat de faptul că unele instituţii ale statului român care au obligaţia de a arbora tricolorul permanent, acestea nu-l arborează foarte vizibil. Amintim în acest sens lipsa arborării drapelului tricolor vizibil deasupra clădirii Prefecturii şi a Consiuliului Judeţean. Lipsa drapelului tricolor vizibil deasupra clădirii Primăriei Piteşti. Lipsa arborării vizibile a tricolorului deasupra unor clădiri ale armatei române. Amintim în acest sens lipsa drapelului de pe Policlinica Spitalului Militar şi chiar de pe acoperişul Spitalului Militar. De asemeni, lipsa drapelului în mod vizibil deasupra clădirilor unor unităţi militare şi chiar a importantelor clădiri care adăpostesc arhivele militare. Amintim de asemeni lipsa arborării vizibile deasupra clădirii unor şcoli generale şi licee ca de altfel deasupra unor instituţii ale statului precum clădirile parchetelor şi a instanţelor de judecată. Aceasta în condiţiile în care aceste instituţii sunt obligate să le arboreze nu aşa ca şi cum am respecta doar o prevedere legală în faţa uşilor de intrare. Un alt aspect deosebit de grav este reprezentat de faptul că în interiorul municipiului unde sunt sediile la importante instituţii ale statului la nivel judeţean, drapelele au ajuns ca nişte cârpe rupte. Acest lucru dovedeşte faptul că aceşti conducători de instituţii sfidează ţara, dovedind că-şi încalcă jurământul depus la investirea în funcţie, aceasta în condiţiile în care la Art. nr. 22 indice 1 la pct b) se precizează sancţionarea conducătoriilor instituţiilor care „arborează drapelul României în stare necorespunzătoare". Trebuie precizat pentru toţi cetăţenii şi cu precădere cei care sunt numiţi de stat în funcţii publice, că aceste neajunsuri privind arborarea drapelului naţional se sancţionează conform legii cu amendă de la 2000 la 20.000 Lei. Sigur că aceste contravenţii se aplică de către prefecţi şi împuterniciţii acestora, de poliţia română, de jandarmeria română, către autorităţile

(continuare în pagina 22)

(urmare din pagina 21)

sau instituțiile publice, primarii localităților, preşedintele CJ, dar şi către persoane fizice su juridice vinovate. Ne punem legitima întrebare dacă vreun prefect în ultimii 20 de ani a dat vreo sancțiune celor incriminați de nerespectarea legii nr. 75? Nici chiar actualul prefect care a mai fost prefect o legislatură, nu a dat vreo amendă, deşi situația arborării drapelului tricolor în județul Argeş este dezastroasă. Îl întrebăm pe actualul prefect de Argeş dacă există vreo decizie de numire a unor împuterniciți pentru jud. Argeş care să acorde amenzi celor care încalcă această importantă lege. Trebuie precizat faptul că nu doar de ziua drapelului sau al imnului „festivist" vine o companie de militari în fața cercului militar, ridică drapelul după care, a doua zi îl dă jos. Aceasta este o mare blasfemie pentru simbolul nostru național tricolorul, care a fost prima dată ridicat la rang de drapel de luptă, încă de pe timpul lui Decebal. Mai mult decât atât, tricolorul românesc are o „origine cerească", datorită faptului că după ploaie, apare curcubeul, cele trei culori care au stat la baza drapelului de luptă al românilor, încă de pe timpul regelui Decebal. Nicio țară de pe glob nu are rădăcini cereşti cuma re drapelul cu cele trei culori : roşu, galben şi albastru.

Arborarea steagului UE şi al NATO alături de tricolor reprezintă o blasfemie

După 1 Ianuarie 2007, fără niciun temei legal, încălcându-se constituția, unele instituții publice ale statului român arborează alături de tricolor cele 2 însemne reprezentate de UE şi alinața NATO care nu au acoperire legală în legea fundamentală, Contituția. Acest lucru dovedeşte slugărnicia clasei politice actuale față de marile puteri dominante, care ne-a transformat într-o adevărată colonie, ne-au furat bogățiile solului şi subsolului, ne-au distrus fabricile construite unele dintre acestea acum peste 100 de ani, iar datorită stării economice prin diverse promisiuni economice, ne-au luat întreaga forță calificată şi super-calificată devenind adevărați servitori utili țărilor europene. Ne întrebăm cine le dă lor dreptul, acestor state, să ne transforme demnitatea câştigată prin jertfe după 2000 de ani de luptă? De aceea considerăm că este imperios necesar ca autoritățile româneşti de la preşedinte, prim ministru si preşedinții celor două camere, să oprească arborarea a ceea ce se cheamă „drapelul UE sau NATO" care nu reprezintă altceva decât o pânză textilă fără a avea o valoare legală. Trecând prin Mun. Târgovişte, am văzut modul în care vechii locuitori ai cetății domneşti Târgovişte au ştiut să respecte tricolorul iar în acest sens, la toate intrările principale în municipiu, sunt arborate prin catarge imense, drapelul tricolor. În interiorul comunelor Dâmbovițene, se detaşează comuna Runcu care, pe cel mai înalt deal este arborat în tot cursul anului, drapelul tricolor, probabil ca un omagiu adus cetățenilor din aceste locuri în luptele lor din 1916-1918 pentru întregirea teritoriului. Amintim în acest sens că aici la Runcu, Fieni şi Moroeni, a fost granița dintre Imperiul Habsburgic austro-ungar şi țara românescă.

(continuare în numărul viitor)

În atenţia tuturor primarilor argeşeni

CONTRAVENȚIILE CONFORM LEGII NR. 75/1994 PRIVIND ARBORAREA DRAPELULUI TRICOLOR

Constituie contravenţii următoarele fapte, dacă nu sunt săvârşite în astfel de condiţii încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracţiuni:

a) arborarea drapelului României de altă formă, cu alte dimensiuni; alte modele şi cu altă intensitate a culorilor decât cele stabilite potrivit legii;

b) arborarea drapelului României în stare necorespunzătoare;

c) arborarea drapelului României pe perioada desfăşurării evenimentelor prevăzute la art.3;

d) nerespectarea prevederilor art.9 şi 10;

e) intonarea imnului național cu alt text şi cu altă partitură decât cele stabilite de lege;

0 nerespectarea prevederilor art 14;

g) folosirea sigiliului cu stema României în alte scopuri şi de alte persoane decât cete stabilite de lege;

h) confecționarea sigiliilor cu alte însemne.

Constituie infracțiuni şi se pedepsesc conform legislației în vigoare, următoarele fapte:

a) nearborarea drapelului României de către autoritățile şi instituțiile publice;

b) arborarea drapelului sau a fanionului altui stat, cu alte dimensiuni decât cele ale drapelului României şi cu atee ocazii sau în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

c) arborarea drapelului la sediul primăriilor, consiliilor județene şi al prefecturilor în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

d) refuzul primarului de a purta eşarfa potrivit prevederilor art.23 sau purtarea unei eşarfe având ah model, alte dimensiuni sau alte culori decât cele ale drapelului României;

e) arborarea altor drapele sau însemne în afară de condițiile menționate la art.7 din prezenta lege;

f) îngrădirea dreptului de a purta însemnele naționale (drapel, stemă, sigilii sau orice însemn național asimilat acestora);

g) purtarea sau arborarea pe teritoriul României a drapelelor altor state, stemelor, sigiliilor sau oricăror alte însemne naționale, statale, regionale sau individuale, care aduc atingere în vreun fel demnității, istoriei sau Constituției României;

h) purtarea sau arborarea oricărui însemn definit la art.7 alin. 1, fără a fi însoțite de drapelul României, conform normelor şi legislației în vigoare;

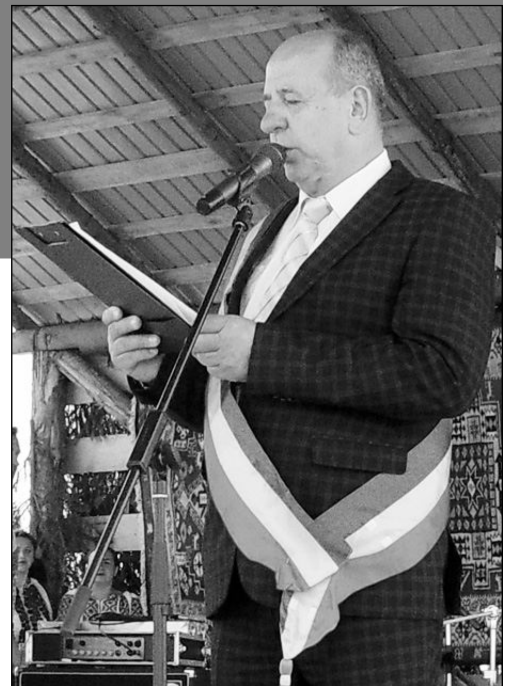
Contravențiile prevăzute la alin.3 lit.a), b) şi g) se sancționează cu amendă de la 2 000 lei la 10 000 lei, iar cele prevăzute la lit.c), d), e), f), h), cu amendă de la 5 000 lei la 20 000 lei.

Constatarea contravenților şi infracțiunilor prevăzute la alin.3 şi 4, precum şi aplicarea amenzilor prevăzute la alin.5 se fac de către prefecți şi împuterniciții acestora, Poliția Română, Jandarmeria Română, şi se aplică conducătorului autorității sau instituției publice, primarului, preşedintelui consiliului județean, precum şi persoanei fizice sau juridice vinovate de săvârşirea contravenției sau a infracțiunii.

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 319 DIN 8-31 MARTIE 2016

„Festivitate Haiducească” la Runcu de Dâmboviţa

PRIMARUL BREBEANU DE LA RUNCU DE DÂMBOVIȚA DĂ STARTUL UNUI EVENIMENT TURISTIC IMPORTANT DE PROMOVARE

Haiducii nu au fost hoţi ci luptători pentru independenţa statului

25 iunie 2016, în comuna Runcu de Dâmbovița, a avut loc un eveniment unicat în peisajul satului românesc. Este vorba de un eveniment istoric important în viața României, reprezentat de „Haiducul luptător” care s-a transformat în timpul celui de-al II-lea război mondial, „partizanul luptător”. Personalitatea haiducului a fost pentru prima dată sărbătorită la Runcu, din inițiativa domnului Ionuț Popescum, având calitatea de preşedinte al Asociației „RIDE WILD CARPATHIA”. Domnia sa, a avut inițiativa lăudabilă, aproape unicat în peisajul montan românesc, să construiască un obiectiv turistic pe teritoriul comunei Runcu, reprezentat de o pensiune deosebit de interesantă, în interiorul căruia se află o mică salină pentru turişti, precum şi o saună cu toate dotările, iar în apropierea pensiunii, se află un mic hipodrom cu un grajd pentru 10 cai în care cine doreşte din toată țara, poate să învețe copiii tainele călăriei. Festivitatea haiducească, a fost deschisă de primarul Brebeanu, cu mențiunea ca aceasta să se organizez în fiecare an la data de 25 iunie. În cuvântul său, primarul Brebeanu a omagiat eroismul marilor haiduci români care şi-au desfăşurat activitatea patriotică şi pe teritoriul satelor comunei Runcu şi a celorlalte localități apropiate,

(continuare în pagina 24)

(urmare din pagina 23)

având în vedere că la Runcu s-a aflat timp de sute de ani, granița şi trecerea dintre Țara Românească şi Transilvania, prin Pasul Leaota. De fapt, acolo, la mare înălțime, este şi astăzi nominalizat un loc numit „Masa Haiducilor”. În acest loc, haiducii îşi împărțeau prada capturată de la boierii care îşi duceau dările către poarta otomană, iar haiducii îi deposedau de galbeni, urmând ca aceştia, o parte să fie dată înapoi la boieri, iar o parte haiducii o dau la cetățenii săraci. A fost o sărbătoare deosebit de importantă, iar spațiul nu ne permite să detaliem toate momentele acestei festivități. În continuare, prezentăm imagini de la desfăşurarea acestui eveniment, încărcat de istorie, prin care generația actuală să-şi amintească de marii haiduci precum: Baba Novac, Iancu Jianu, Pavel Lotru, Gheorghe Magheru, Pintea Viteazul, Popa Şapcă, Ioniță Tunsu, Stanciu Bratu. Toate aceste informații cu privire la haiduci, le-am luat de la Arhivele Naționale, care dovedesc activitatea haiducilor din toate ținuturile româneşti, începând cu haiducii maramureşeni, haiducii din dreapta Tisei, sau haiducii din Oltenia şi bineînțeles, haiducii din Masivul Leaota, unde se află localitatea Runcu.

